LVIII Ex 1335
Bibliotheca Capituli
Ritus graeco-catholici
Premisliensis.

37

БІВЛІОТЕКА
ГР. КАТ. КАПІТУЛИ
в Перемишлі
Ч ______

SENIVM RELIGIOSVM

VITÆ PRIVATÆ

Collegii Campi Mariani S.J.
ex bibliotheca veteranorum.

a

Quodam de Societate IESV

Vſui & utilitati propoſitum

Emit Mich. Jędrzejowicz
Eccl. Metrop. Canonicus

cum Permiſſu Superiorum

1791

L V B L I N I

TYPIS Collegij Societatis JESU Anno Domini 1716.

Omne temporis momentum, quod ſibi DEVS, extremâ vitâ ſuâ concederet, tanti æſtimabat, ut non niſì in rerum pretioſarum tractationem, expendi vellet, B. Aloyſij Vitæ *Lib. 2. Cap. 23. Pag. 361.*

Id ago, ut mihi, inſtar totius vitæ, ſit dies. Seneca.

Cætera facilè reſtaurantur, ſola temporis jactura, difficilè poteſt reparari.

Idem

P.XVIII.951

PROPOSITA SENII RELIGIOSI.

I. ABſtrahe te à Converſatione cum ſæcularibus, quantùm licebit per leges honeſtatis Religioſæ, & conſervationis amicitiæ Societati; abſtrahe à correſpondentijs literarum, correſpondentia tua ſit cum cælo, quò properandum eſt, ut meritò dicas: Converſatio noſtra in cælis eſt.

2. A viſitatione frequenti noſtrorum, ab ingreſsu cubiculorum alienorum, decet ſe abſtrahere totaliter, & totaliſsimè.

3. Candorem animi qui Chriſtianum, & maximè Religioſum decet, omnibus præbe, ſecundùm Chriſti doctrinam: Eſt, eſt, non, non. Vnde omnes æquivocationes, inſinceritates, reſtrictiones mentis, vità, ingens

ſenectutis dedecus, & animi Religioſi probrum, vel umbram hypocriſis.

4. Abſtrahe te à recreationibus noſtrorum, ad quas accedendum raro, idq; modeſtè, agendumq; in illis ad ædificationem omnium, nec impediendo alios loqui, nec tempus narrationibus ſubtrahendo, nè videaris ſolus velle loqui, & ſolus audiri.

5. Familiaritas, quæ ſingularitatem ſapiat, fugienda omnino, ut fias omnibus omnia.

6. Omnibus æqualiter familiarem te oſtende ſemper, & in omnibus, cum omni amore, & candore, quod Religioſi animi eſt.

7. Omnes, ſecundùm ſtatum eorum venerare religioſè, & ab intra, & ab extra, honorem debitum reddendo, & nulli etiam minùs addicto, negando.

8, Devotionem prætefer ſolidam, quâ non ſolùm exemplum alijs des, verùm etiam ut advertant Domeſtici, fieri à te

præ-

præparationem ad mortem Religioſam heroicam, ſoli DEO intentam, Eiq; immerſam.

9. Cavebis curioſitatem indagandi, videndi, audiendi, ſciendi inutilia, non neceſſaria, aliena; cohibitâ enim hâc curioſitate, ab innumeris te expedies curis, cogitationibus, conſilijs, conjecturis, cenſuris, ſcandalis. Nunquam examinabis Perſonas ubi fuerint, cum quo, apud quos, & quas, quid locuti fuerint, quid fecerint, hæc enim prudentem virum dedecent, & occaſio ſunt contentionum, & variarum rixarum, illud ſæpiùs expendendo: Attende tibi ipſi.

10, Æterna ſæpiùs meditare, & Cæleſtia loquere, ſatis datum eſt mundo! ah ſatìs! demus reliquum DEO! demus & totum, totaliſsimè demus!

11. Amor naturalis vitæ longioris, temperandus eſt voluntate DEI, atq; deſiderijs cæli ſæpiùs ſincerè repetendis, etiam palam ad ædificationem & eruditionem alio-

rum

rum; Quid hìc moramur! eundum! evolandum eſt ad Patriam! relinquendum exilium! vallis lachrymarum relinquenda, & ad delicias æternas properandum! Et quis ex fætido carcere non evolaret in libertatem? O! cælum Libertas noſtra, ad te evolandum eſt! quis mihi dabit pennas ſicut columbæ, volabo! volabo! & requieſcam in requie opulenta.

12, Commoditatum mediocris ſit cura, ſicut & ſanitatis, ùt docet S. Pater, & ſinè offenſa Communitatis, ſinè moleſtia Superiorum, & aliorum. Supplebit DEVS defectus aliorum, ſupplebit & internis conſolationibus, & externis ſubſidijs.

13, Non pudeat te ſuperiori, tanquam Patri proponere indigentias, non tamen eas excogitare, & extorquere, commoditates pretioſas, frequenteſq; medicinas, delicatiora alimenta.

14, Viſitatio Sanctiſsimi Sacramenti ſit frequens, & longior; immerge te latenti

Deo

DEO velut piſcis Oceano bonitatis; immerge te velut apis alveario. Guſtate & videte quàm ſvavis eſt Dominus! non guſtabis, nisì hunc incarceratum Deum ſæpiùs viſitaveris, non ſenties ſvavitatem, nisí conſiderationem & frequentem & longiorem de Eo inſtituas.

15, Miſsa non omittatur ſinè gravi impedimento, in fortitudine enim Cibi iſtius pervenies ad montem Horeb.

16, Quotidie poſt prandium, fiat brevis meditatio de morte, vel lectio, vel utrumque. Vide Meditationes R. P. Pawłowſki S. I. de vita & morte, & tuam vide præparationem ad eandem.

17 Occupationes morientium P. Nadaſi relegendæ ſæpiùs, & imitatio exemplorum facienda.

18, Præparatio remota ad mortem, & proxima, formanda, & ſæpiùs relegenda, dicendumq; ſæpiùs: Cupio diſsolvi, & eſſe cum Chriſto! ah verè cupio! Os concordet cum corde.

Pax

19. Pax domeſtica cum Omnibus ſervanda eſt, omnibus ſuadenda, & quidquid illam turbare poteſt, cavendum, & diſſvadendum.

20. Superioris Authoritas tuenda, omnesque ad ejus amorem, & reverentiam inducendi, etiam per excuſationem illius defectuum.

21. Diſcolis, ac laxioribus, non favendum etiamſi alios dotibus ſuperent.

22. Factiones omnes fugiendæ & retegendæ cui licebit.

23. Patrocinium nemini promittendum, dandum tamen ſolatium, & conſilium, ſed ſecundùm Deum & Regulam.

24. Diſtributio temporis facienda pro ratione manſionis & valetudinis,

25. In curritorijs publicisq; locis non ſubſiſtes, niſi ex aliqua neceſsitate neq; teultrò adjunges ſubſiſtentibus, ſed tanquam urgente neceſsitate, aliò, vel ad cubiculum tuum feſtinabis, & multa mala evitabis.

Oc.

26, Occupationes ſenectutis erunt, ejaculatorij ùt plurimùm actus, qui componantur. *Viximus ſatis terræ, viuamus jam DEO! & ſoli DEO vivamus! utinam!*

27, Otium quàm maximè in ſenio fugiendum, quod dedecet Perfectum virum, & æternitatem meditantem. Cura, ut inter illos ſis, de quibus dicit Spiritus S. *Beati qui in Domino moriuntur, amodò dicit Spiritus, ut requieſcant à laboribus ſuis,* mors ipſa, requies ſit laborum, & tota vita labor.

28 Otium vitari poteſt; jam ejaculatorijs actibus, jam viſitatione Venerabilis Sacramenti, jam recitatione Coronæ Paſſionis Chriſti, vel B. V. jam lectione libri Spiritualis, jam aliquâ meditatione brevi, jam compoſitione librorum vel rerum &c. &c, reviſione Imaginum Noſtrorum MM. & Confeſsorum.

29 Cum Iunioribus, maximè de pretio Vocationis, amore, loquendum. Medita-

tio tanquam anchora Religioſæ vitæ commendanda. Et, vel breves mortificationes internæ, & externæ. à minimis incipiendum: quis enim turrim ædificare incipit à faſtigio?

30, Obliviſcere, quid fueris; nunquam officia, munia, talenta tua, prædica, nunquam merita commemora. Dic animô; *Imperfectum meum viderunt Oculi DEI & hominum, ab viderunt ſed deſpexerunt*! Quidam ex Noſtris Patribus, vir religioſi ſilentij, interrogatus, cur non adeſset conſvetis recreationibus? Reſpondit, non poſsum, quia in illis ſedeo, ſicut in Concione Germanica, cùm quærerent explicationem, (nullus enim loquebatur Germanicè) reſpondit, Non audio in recreationibus niſì ia, ia, ia. Erat quidam qui de ſe glorioſa loquebatur, & magnam partem recreationis accipiebat, referens acta ſua, ia, ia.

31, Tuum negotium negotiorum ſit, bene, reli

religiosè mori. Vnde promotiones, aliorumq; aſcenſus, diſpoſitiones, non examina, non cenſura. Permitte DEVM facere ſive intendendo, ſive permittendo quod vult. Recogita potiùs tuas promotiones, quàm indignæ erant, multis querelis & magnis cenſuris plenæ, quàm oneroſæ alijs, moleſtæ, DEO ingratæ.

32. Vitium eſt planè commune ſenum & turpiſſimũ, & communitati moleſtiſſimum; omnia curiosè indagare, ſcrutari, per ſuſpiciones aſsequi, judicare temerè, ſuſpicari, querulari, in aliorum ordinationibus, factis, ſermonibus, diſplicere, omnia velle fieri ſecundùm ſuum ſenſum, & placitum, hæc omnia cave, & uni vaca DEO.

33 Delectantur varij ſenes, varietate ciborum, additamentis, non tam firmandæ valetudinis neceſsitate, quàm oſtentationis causâ & aliquâ jactantiâ meritorum, reſpectûs, & hæc vanitas eſt; Contentus eſto ordinarijs & delectare ſimplicibus: A-

liis ſi verè indiges, expone indigentiam ſuperiori.

34. Exigere à Iunioribus viſitationes frequentes, venerationes, adulationes, donaria, reverà vitium non Religioſorum eſt, præcipuè mortem meditantium, & cæleſtia appetentium.

35. Communiter ſenes parcitatem aliorum incuſant, præcipuè in cibo, & potu, & quandoque ſunt petaces pœcuniarum, ad faciendas proviſiones. His puerilitatibus major animus debet eſſe viri tendentis ac perfectionem, & perfectam mortem. Pro viſio, quæ à DEO venit, ſaniſsima & ſapi diſſima eſt, nutrit animam, & nutrit corp

36. Senum quoque vituperandum viti um tardare greſsus, & aures applicare fo ribus, ut audias, quid in alienis cubiculis a gatur, audiatur, & ideo bene ſuſpenſô ped procedere. Hæcciné ſenilis Prudentia? & Sanctitas eſt religioſa? hæc exemplaris vi ta? ſcrutamur aliena, & noſtra negligimus

alios

alios corrigimus, & non corrigimur, bene Plato: *nemo curioſus, niſi malevolus*, ad quid enim aliena ſcire deſideras, nisì, ut noceas, perſtringas, diffames, & habeas, quod objicias. quæ omnia ſunt non ſatìs Religioſi animi indicium.

37. Quotidie fac brevem recapitulationem ſuperioratuum tuorum, de quibus infirmi & ſani, Iuvenes, & Senes non erant contenti, incuſabant modum agendi, fercula, potum, querebantur neglectæ Charitatis Officia, commoditatum, medicinarum, curam. &c. Horum memor, quidquid adverſi tibi contigerit, fer patiente animô, & ut ampliora patiaris, in ſatisfactionem pro tuis imperfectionibus expete,

38. In obſervatione ordinis domeſtici, quantùm licibet per valetudinem, cura eſſe exemplum; neq; credo hominis eſse vivere ſinè ullo ordine,

39. Mortificationes publicas in Refectorio quantùm permittunt vires, fac: hæ ſunt

virtu

virtutum exercitium & alijs religioſum e-xemplum, & excitatio ad virtutem ſui ipſius, ac aliorum.

40 Videant omnes, in omnibus actionibus tuis, te à mundo abſtractum, non quærere ea quæ mundi, quæ carnis ſunt; ſed quæ IESV Chriſti, ſalutis animæ tuæ, unde frequentes, pretioſas medicinas, non appetas, memor illius, *Contra vim mortis, non eſt meditamen in hortis.* ſenex es, medicinis protrahere potes vitam, (ſi tamen potes) & quantùm? & tamen moriendum eſt? ſapiat tibi magis æternitatis, quàm vitæ temporalis modica prolongatio. O! utinam prolongatio vitæ, non ſit augmentum vitiorum! Eundum eſt, ex hoc carcere, in libertatem Filiorum DEI! Eundum paſsibus virtutum, volandum alis innocentis columbæ, avolandum de terra ſecundùm illud: *aſſument pennas ſicut aquilæ & volabunt.* & quoties tu talibus pennis volaſti? aſsume vel in ſenio tales pen-

nas

nas, & cùm te vel ipſe mundus deſerit, tu deſere mundum; Evola ad DEVM, DEVM immenſæ bonitatis & miſericordiæ.

41. Quotidie doctrinam S. Patris noſtri meditare. Quod velles facere in articulo mortis, fac modò. Fac, nè differas, quia tempus non erit ampliùs! & modò breve eſt.

42. Optima præparatio ſenum ad mortem, eſt ordinata vita, & exemplaris in omnibus per omnia, & omnibus.

43. Ad portam raro admodùm deſcende, idq; invitatus & invitus magìs, nec diu ad eam moreris, hoc enim alios offendit, & varijs ſuſpicionibus dat locum, & cenſuris, præcipuè in ſenibus, quos decet magís Deo loqui, quàm hominibus.

44 Officinas noli viſitare, quid enim ad te ſpectat earum viſitatio? luſtratio, ſolers attendentia? attende tibi ipſi, & audi Chriſtum dicentem S, PETRO, *Tu me ſequere quid ad te?* luſtrare, cui, quid, faciat Veſtiarius, inquirere; quis te conſtituit viſitatorem?

otio

otioſorum eſt, non religioſorum, tales viſitationes facere cum ſcandalo aliorum cum tui depretiatione, cum offenſa multorum, & tuæ Perſonæ juſtô odiô, ſed potiùs invita ad te Veſtiarium & propone indigentiam tuam, dum aliquam habes.

45 Moroſitates ſenum vita, ùt ſunt præcipuè garrulitas, ſinè reſpectu loci, Perſonarum, temporis, exploratio alienorum factorum, dictorum, cenſuræ aliorum, ſuſpiciones, vita immunditiem cubiculi, veſtium, neglectum munditiei circa ablutionem faciei, manuum, circa pexationem capitis, compoſitionem veſtium, ad menſam colloquia, murmurationē, diſplicentiam, projectionem cultrorum, cum ſtrepitu orbium; dentium cultrô emundationem, mappulæ neglectam compoſitionem, moleſtam aliis ſputorum excreationem frequentem; cubitorum ſupra menſam poſitionem, & capitis ſupra manuum inclinationem, quaſi jam ferre caput non poſsis, rotationem

fer-

ferculorum & in volatilibus ferculis, diuturnam detentionem, fruſtorum disjectionem, & moroſam electionem. Vide, nè tuâ moroſitate, otioſam aliorum ſeſsionem prolonges, ac tædioſam facias; accommoda te Communitati, cui, cura, ut ſenium tuum, in nullo ſit moleſtum, & oneroſum; te dùm curas, aliorum commoditates non negligas. Lege urbanitates Religioſas R. P. Druzbicki; & multa ibi diſces, quæ ad ædificationem aliorum, & eruditionem practices.

46 Nec in primâ apprehenſione quorundam, minùs religioſum habeas principium, *laboravi in Societate & quidem plùs alijs plùs multis debetur mihi* Debetur etiam mihi pretioſiſsima medicina, debentur commoditates, etiam cum omnium incommoditatibus, et ſimilia &c. Appende in ſtatera Iuſtitiæ Dei, labores tuos, et ex altera parte, repone Societatis Maternam tui educationem, præſtitos favores, promotiones, defectuum diſsimulationes, &c. agnoſces minùs et minùs valere, labores Tuos

in tua æſtimatione, nimiùm juſtò pretioſos; dic corde, et ore; Pro nihilo ſalvabis me, et ita actiones tuas rectè æſtimabis.

47 Neminem imperiosè, clamorosè contemptivè, alloquaris, omnibus te præſta affabilem, manſvetum, imò æqualem; humilē, et omnibus minorem, inferiorem, et cogita te in plano eſse cum alijs, imò apud Deum longè et longiſsimè inferiorem, deteriorem!

48 Si adverteris, multa tibi fieri contraria, non ſecundùm mentem, et deſideria, cogita, nec te omnibus ſatisfeciſse, imò cogita, quid dicat Christus, ſuperbis Deus reſiſtit, ſuperbis cogitationibus, deſiderijs, actionibus, imò et neceſsitatibus, DEVs reſiſtit quia cum ſuperbia connectuntur; Reſiſtentia eſt tuæ ſuperbiæ, hanc exue, comprime elatiores affectus, et adverſantia tibi, complanabis, Indue humilitatem, et DEVs propitius erit votis tuis, qui humilibus dat gratiam.

Ar-

49 Arrogantia ſenum, eſt omnia ſibi licere, velut exlegem eſſe, ambulare per curritoria, in refectorio loqui, ubiquè locorum etiam clamorosè garrire, loqui, obloqui, reprehendere alios, monere, minari, exigere obſequia, imponere juſsa, &c. omnes auſus, & libertates, abſque pæna eſse, absque vituperio! eſtnè hic religioſus animus qui ita judicat? eſtnè præparatio ſenis ad mortem, & mortem pretioſam? mortem glorioſam? homine Societatis dignam.

50 Noli cùm alijs, agere, velut pro poteſtate, nequè plùs alijs ſapere velle, hoc enim & DEVM offendit, & homines.

51 Roga DEVM crebrò, ne te relinquat in manibus paſsionum tuarum, animæ irreverenti, & infrunitæ ne tradas me. *Eccles, 23.*

52 Accepta libenti animo, omnia adverſa, inſtar ſervi, qui humeros flagris promptè inclinat, quæ novit ſe eſse promeritum, Iram Domini portabo, quoniam peccavi Ei.

53 Fuge eorum conſortium, qui te laudant, ſuprà alios extollunt, ne ſuperbia in te pabulum accipiat, & creſcat.

54 Cum nemine contendas, ſed modeſtè rationes explica; grandem victoriam arbitrans, vincere te ipſum, nec te pudeat multùm etiam victum eſſe, in hoc certamine vincit, qui vincitur. Claudicabat Iacob pede, & victus videbatur ab Angelo, ſed quia ſe ipſum vicit, dimittens Angelum, triumphabat certè mente: victus pede, triumphans animô.

55. Injuriam patiens, exclama corde, & ore, Dominus præcepit ei, ut malediceret mihi! 2. Reg: 16. Et cogita, quot aliis & ſinè cauſa injurias intuleris, de quàm multis, propoſitô, vel factô, vindictam ſumpſeris! promotiones eorum impediveris? demotiones procuraveris? Offer te in omnes injurias, calumnias, vexas, ut ſic probatus, imò aſſatus per omnia, dignus efficiaris cœlo.

56. Nec te pudeat ab aliis diſcere, conſilium petere.

Nun-

57. Nunquam cum ullo te compares, niſi ut te magis deprimas.

58. Intuere dona DEI in te, velut rem alienam, & ſubſterne te DEO, tanquam vile mancipium, ſeu jumentum, Ejus donis ornatum, Et in omnibus caſibus, dic, Nonne DEO erit ſubjecta anima mea? Pſal. 61.

59. Laudes tuas erubeſce, cogitans, aliter DEVM de te judicare, & Sanctos Angelos, illudque Thren: de te verificari *Omnes qui glorificabant eam, ſpreverunt eam, quia viderunt ignominiam ejus,*

60. Si reprehendaris, crede, iuſtè hoc fieri, parùm enim prodeſt cohibere lingvam, & corde murmurare. Et cogita, quot tu immeritò reprehendiſti, confudiſti, pænitentijs afflixiſti? quot verbis exacerbaſti. Benè de omnibus loquere, & à ſiniſtris aliorum judicijs, averte aures,

61. Vituperià aliorum cave, ne trahas in laudem tuam, familiare enim eſt ſuperbis, aliorum depreſsione extolli.

62. Non eſt viri æternitatem meditantis,

& ſe

& ſe ad mortem, parantis, novitatum correſpondentiâ occupari, illuc potiùs aſpirare, ubi DEVS facit omnia nova. Dum tamen exigit charitas, neceſsitas, reverentia, à literis abſtinendum non eſt, ſed quæ ſint non multùm frequentes, ſpirituales, non officinæ novorum. hœ enim generant depretiationem vitæ Religioſæ, tantò magìs ſenilis, cui cura debet eſſe de æternitate.

63. Aliquorum ſenum vitium eſt ad menſam, fragmenta panis, caſei &c. ſervare in capſam, & poſtea canibus, aut catis diſtribuere, &c. Providentiæ DEI reliquendi, & honeſtati conſulendum religioſæ, huic eſt cura DEO de omnibus,

DE-

DESIDERIA
SANC. SENECTVTIS

Multùm ſolâ laboris pro animabus ſuſcipiendi, intentione, præſtatis. S. P. IGNATIVS ad Hiſpan.

DESIDERIVM MARTYRII

I. O! Bone IESV, Rex, & Fortitudo Martyrum, ſequar Te per Cruces, & cruciatus, per carceres & tormenta, per cataſtas & calumnias; ſequar Te patientem, ut aſsequar glorioſum! Spiritus promptus, caro infirma, ſed & hæc in Te, de Te, pro Te firma, & firmiſsima! quia talem Tu ſolus facere potes, dum vis!

2. O Maria Martyrum Regina, admitte me ad Societatem Martyrum! admitte, ad Tuorum dolorum participationem! O Maria iſtud agas, crucifixi fige plagas, cordi meo, validè, & Tuas ſuperadde! O quàm Beatus

atus

atus, fierem Martyr! Martyr IESV & Mariæ.

3. O! SS. Martyres? Chriſti Coadjutores! Gloria, & Corona patientis IESV! Regis dolorum Socij! permittite me vobis annumerari! permittite aſsociari! Quidquid tuliſtis in corpore, paſsi eſtis in animo, totum hoc ſentire & totaliſsimè perferre volo, amore Chriſti! volo, & millies volo! & in ſingula momenta volo; & ita volo, ut immoriar doloribus, & reſuſciter ad multiplicatos, & multiplicandos; volo pati omnium Martyrum cruciatus, cataſtas, ſecures, cruces, lanceas, & mori nolo! vivere in illis volo! quantùm DEVS vult! & mori nonniſí ſaturatus tormentis, injurijs, contumelijs, opprobrijs.

4. Multiplico Martyrum tormenta, & meam multiplico patientiam! deſidero omnes dolores omnium Martyrum; ſed & eorundem deſidero intentionem & patientiam; volo amore DEI mei pati! & uſq; ad exinanitionem, uſq; ad annihilationē mei, volo pati, &

ti, & lentè pati, quàm lætiſsimè, & crudeliſsimè pati, ut extendant tormenta, intendant activitatem ſuam, & DEVS extendat patientiam meam, extendat vitam ad plura, & plura perferenda, ſic opto! ſic deſidero! ſic ambio!

DESIDERIVM MARTYRII LINGVARũ.

1. Iuſtiſsime DEVS exacue lingvas omnium Creaturarum contra me! Pone me quaſi metam ad ſagittas cum carbonibus deſolatorijs.

2. Sacrifico famam meam, lingvis doloſis, omnes cogitationes, actiones, dictiones, interpretationibus ſiniſtris, intentiones, cenſuris malevolis; cor condemnationibus, gloriam confuſioni. His ſacrifico! his me totum immolo!

3. Circumdent me ſicut apes, lingvæ malignantium; infigant aculeos, & famæ mortiferos morſus! infigant. Patiar ego pro Ieſu meo! & patiar conſtantiſsimè! patiar intenſiſsime! patiar extenſiſsime! & patiar ſi

nè ullo ſolatio, famæ curâ, patiar ſinè compaſſione amicorum! patiar uſquè ad exinanitionem famæ, vitæ!

4. Configatur gloria mea Cruci Chriſti, configatur lingvis detrahentium, ſpernentium, calumniantium, & quotquot jacula lingvarum eſſe poſſunt, configatur omnibus, & configatur uſq; ad exinanitionem famæ, & vitæ!

5. Lingvæ acutiſsimæ, ingenioſiſsimæ, ſarcaſticæ, lingvæ venenatæ, martyrizate famam meam, ſauciate animam, excruciate corpus, totus quantus ſum, hoſtia veſtra ſum! Famæ meæ ſepulchrum, guttur ſit malevolorum. Hic ſepeliar, nec reſurgam, niſì in gloriam æternam.

DESIDERIVM MARTYRII CALAMOrũ.

I. Calami quotquot eſtis, ſcribite contra me amaritudines! atramentate animum, attramentate & corpus! quidquid boni eſt, limate, expungite, quidquid in me imperfectionis eſt, exſcribite, amplificate! dilatate! divulgate.

O cen-

2. O Cenſores! o correctores calami, cenſurate, corrigite, & totam vitam limate.

3. Expungite nomen meum catalogo Iuſtorum, proborum, improbis me adſcribite, quibus nullum virtutis ſtudium, honeſti nullum.

4 Extenuate merita, talenta, habilitatem, & omnia proſcribite, limate, atramentate.

5 Augete infamiam, amplificate incapacitatem, dilatate errata, & quidquid demum defectuum eſt, exaggerate, damnate omnes actiones meas, & condemnate.

6. Non parcite animæ, non corpori, calami! & ſi quid acuti, ſi quid penetrantis, ferientis, habetis, in me convertite tela! in me convertite ſtylos.

7. Quis mihi dabit pennas detrahentium, calumniatorum! volabo, requieſcam in Deo meo! his ſagittatus! imò his ad Deum meum levatus, elevatus! volabo, & requieſcam.

8. O dura! o ſæva hominum ingenia! crudeles mentes! exacuite calamos, his ego me-

ra ero! invito vos! deſidero vos! ut amore Chriſti, feram famæ vulnera, patiar jacula infamiæ! perferam probroſiſsimam famæ meæ mortem! & minùs, quàm aſini ſepulturam omnium talentorum, meritorum, capacitatum; affectuum hominum, appretiationum, ſepeliar in pulvere ignominiæ, & ſepulchralem lapidem apponite æternaturæ infamiæ.

OFFICIVM CRVCIFIXI HONORIS

Pater noſter. Cujus ſingulæ petitiones ad honorem Dei exaltandum, proprium deprimendum, mente, & affectibus accomodandæ erunt eôdemquè modô erunt pronũtiandi verſus, qui hymnos præcedunt, aut ſequutur, ut ſunt, Domine labia mea aperies, Deus in adjutorium meum intende &c. Gloria Patri & Filio & Spiritu &c.

AD MATVTINVM

Domine labia mea aperies.

℟. Et os meum annuntiabit laudem tuam.

Deus in adjutorium meum intende.

℟.

℟. Domine ad adjuvandum me feſtina,
Gloria Patri & Filio & Spiritui ſancto,
Nobis autem confuſio faciei.
Sicut erat in principio & nunc & ſemper &c.

INVITATORIUM

Regi ſæculorum immortali & inviſibili ✱ ſoli Deo honor & gloria, *Repetitur.* Regi ſæculorum immortali, &c, Nobis confuſio!

PSALMUS.

Venite exultemus Domino, jubilemus Deo ſalutari noſtro, præocupemus faciem ejus in Confeſſione, & in pſalmis jubilemus ei.

Regi ſæculorum immortali, & inviſibili,
Soli DEO honor & gloria Nobis confuſio.

Quoniam DEUS magnus Dominus & Rex magnus, ſuper omnes Deos; quoniam non repellet Dominus plebem ſuam, quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitudines montium, ipſe conſpicit.
Soli DEO, Honor & Gloria. Nobis confuſio!
Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe &c: Continuandus Pſalmus, eodem modô ſubjungen-

gendo, invitatorium. Regi ſæculorum &c.

HONOR IN VINCVLIS,

HYMNVS.

Iam rata cælo ſidera,
 Noctis pavorem temperant,
 Surgamus! inter vincula,
 DEI canamus Filium.
Surgamus! ipſis exciti,
 JESV ligati vinculis,
 Captiva Libertas ſuis,
 Somnum catenis excutit.
O! cara IESV ſervitus!
 Tuâ ligari compede,
 Tuis catenis comprimi,
 Noſtrôs Honores poſcimus.
Te mancipati, poſtmodùm,
 Tuis Honores nexibus,
 Per Paſsionis tormina,
 Magnis ſequamur paſsibus,
Soli DEO ſit gloria:
 Magnique ſplendor Nominis,
 Nobisque ſit contemptui,
 Honoris æſtimatio.

℣. Ho-

℣. Homo pacis meæ, in quo ſperavi, & qui edebat panes meos.
℟. Magnificavit ſuper me ſupplantationem

ORATIO.

Suſcipe Domine humilitatis Sacrificium, Tibi, ex noſtri honoris victimâ, & contemptu oblatum, quod ad Noſtrum exemplum, & imitationem, in Diviniſsimo Honore ſuo, per injurias, ignominias, acerbiſsimam paſſionem ſuam, ac infamem mortem, Tibi dedicavit Vnigenitus Filius Tuus, Dominus noſter Ieſus Chriſtus, qui tecum vivit & regnat, Deus in ſæcula ſæculorum. Amen.

AD PRIMAM

HONOR ANTE TRIBVNALIA IVDIcum

REVS

Deus in adjutorium meum intende.
Domine ad adjuvandum &c: ut ſuprà

HYMNVS.

O! Proditoris impij.
Captive lingvâ Conditor,
Et rurſus inſurgentium,

Damna-

Damnate, lingvis Iudicum!
Ductore Te, Te Præſide,
Noſtros Honores temnimus,
Noſtrique famam Nominis,
Lingvis litamus hoſtium.
Nos lingva Iudicantium
Nos ſermo detrahentium.
Nos ſuſpicaces, cum ſuis,
Damnent, Sodales æmulis.
Nos damnet exprobrantium,
Atris, Tribunal calculis,
Nos lingva damnet, quæ Dei.
Non parcit Innocentiæ!
Soli Deo ſit gloria.
Magniqueſplendor Nominis,
Nobisque ſit contemptui,
Honoris æſtimatio.
℣, Inſurrexerunt in me Teſtes iniqui
℟. Et mentita eſt iniquitas ſibi.

ORATIO.

Suſcipe Domine humilitatis &c. ùt ſuprà

Ad Tertiam

HO-

HONOR FLAGELLATVS.

Deus in adjutorium meum &c. ut ſupra.

H Y M N V S

Heu! ad columnam, maxima,
Cœli columna ſiſtitur!
Suisque nuda veſtibus,
Ipſo pudore, ſe, tegit.
Me, Me ſceleſti, perfidis,
Linguæ flagellis cædite,!
Me, me, meamque Gloriam,
Ad hanc Columnam ſtringite!
En, ut flagellis aptior,
Linguæque fiam verberi,
Nudatus omni gloriâ,
Veſtes honori detraho.
O! ſæva linguæ verbera!
O! dura famæ vulnera!
Veſtrô notati verbere,
DEI æmulamur Filium:
Soli DEO ſit gloria &c. ut ſupra.

AD SEXTAM
HONOR SPINIS CORONATVS.

Deus in adjutor. &c. ut ſupra

E Hy

HYMNVS.

Salve, ſeveris, Lilium,
Cinctum, vepretis, tempora,
Et inter irridentium,
Inſana, punctum ſcommata!
Et nos acutæ protinùs,
Noſtrique, Famam Nominis,
Linguæ coronent, & ſuis,
Intexta verba ſentibus!
Nos æmulorum ſcommata,
Acuminatis vepribus,
Sarcaſticiſque vulnerent,
Ironiarum luſibus!
Subtile, mordax, invidens,
Suisque pungens fraudibus,
Verbum, parabit ſpineam,
Noſtro, coronam Nomini.
Soli DEO ſit Gloria &c. ut ſuprà.

℣. Omnes videntes me, deriſerunt me.
℟. Locuti ſunt labijs, & moverunt caput.

ORATIO

Suſcipe Domine humilitatis &c. ut ſuprà.

Ad

AD NONAM
HONOR CRVCIFIXVS.

Deus in adjutorium meum &c, ut ſuprà.

HYMNVS.

Aſsurge lingua celſiùs,
Noſtrique tortor Nominis,
In àëris confinia,
Dei ſequamur Filium;
Hîc inter alta montium,
Interque riſus omnium,
Honoris oſores, crucem,
Clavosque, lingua ſuppleat,
Hic inter amplexus crucis,
Tutè DEO propinquior,
Fixos honores, debitum,
Chriſto Trophæum dedico!
Sævi Tyranne, ſi placet,
In nos, Honorum carnifex,
Aperta cordis intima,
Scrutare, linguæ lanceâ.
Hic cogitata, cum meæ,
Intentionis, abditis,
Hic dicta ſuſpicacibus,

Examinato lancibus.
Soli DEO ſit Gloria &c. ut ſupra.
℣. Foderunt manus meas, & pedes meos,
℟. Dinumeraverunt omnia oſsa mea.

ORATIO

Suſcipe Domine humilitatis &c. ut ſuprà,

AD VESPERAS
MORS HONORIS.

Deus in adjutorium meum &c. ut ſuprà,

HYMNVS.

O! Mors Honorum maxima,
Nox, & cadentis Gloriæ!
Svadente, ſomnum veſpere,
Noſtros Honores comprime,
Hic inter mortem corporis,
Subire mortem Nominis,
Hic in ſinu Crucis, placet,
IESV perempto commori!
Occlude ſama lumina;
Vultum caputque deijce;
Vt mortis in veſtigijs,
DEI ſequamur Filium.

O in

O! in manus Tuas, Pater,
Famæ peremptæ ſpiritum,
Agoniamque Nominis,
Inſtante, commendo, prece.

Soli Deo ſit Gloria &c ut ſuprà:

℣. Ego ſum vermis, & non Homo!
℟. Opprobrium & abjectio plebis.

Oratio. Suſcipe Domine &c. ut ſupra:

Ad COMPLETORIVM.

HONOR SEPVLTVS.

Converte Nos Deus ſalutaris noſter,
Et averte iram tuam à nobis.

Deus in adjutorium meum &c. ut ſupra:

HYMNVS.

Sed jam, reducto veſpere,
Adultus exſpirat dies,
Vmbræq; confixæ cruci,
Svadent ſepulchrum gloriæ!

O! Ergo detrahentium,
Guttur, ſepulchrum ſuppleat,
In quo, ſepultum, mortuæ,
Famæ, cadaver, condimus;

Vel

Vel ſi placet ſubſcriptio,
Hæc, in ſepulchri marmore,
Scribantur; Hîc ſecuriùs,
Honor quieſcit mortuus,
Tu mortis, & vitæ DEVs!
Famæ ſepulchrum poſside,
Vt ſuſcitata, poſtmodùm,
Ad Te reſurgat Iudicem.

Soli DEO ſit Gloria &c. ùt ſuprà.

℣. Perſequatur inimicus animam meam

℟. Et gloriam meam in pulverem deducat.

Oratio. Suſcipe Domine &c. ut ſuprà.

DESIDERIVM LABORIS ÆRumnoſiſsimi

1. Deſerta Arabia, campus mihi laborum ſit, pro Deo meo! ſed magis campus deſideriorum! Ærumnæ mihi ſolatium, ærumnæ cibus & potus, ærumnæ deliciæ erunt!

2. Nolo ſolatia, commoditates nolo! ejuro delicias, illum locum laboris expeto, ubi fames, ubi nuditas, ubi ærumnæ, nec panis, nec aqua; illic deſidero laborare, ubi labor, ſinè quiete! & ipſe labor, quies eſt! & ipſa quies, labor. inter

3. Inter maximos labores, frui Deo, ſatìs eſt!

4. O! quàm ſvaves ærumnæ, labores quàm dulces! quos condit amor Dei.

5. O! SS. Angeli, quibus mandatum eſt, Ite Angeli veloces, ad gentem convulſam, & dilaceratam, ad populum terribilem, poſt quem, non eſt alius, adlegite me vobis, evolo vobiſcum ad hanc Gentem, & totum me illi impendere deſidero! aſsumite me! alis veſtris armate me! animate fervore, volabo, & ærumnoſiſsimis me laboribus innodabo, amore Dei mei! ſed hoc magìs deſidero animô, quàm præſtabo opere! Liceret utinam exequi, quod placet deſiderare!

DESIDERIVM LABORIS totô ORBE.

1. Non eſt Apoſtolus, qui uno in loco Evangelizat, præcepit Chriſtus Apoſtolis; Ite in mundum univerſum, prædicate Evangelium. O! ſi mille mundi darentur, in illis, totus lingua fierem, & totus Ieſum prædicarem.

2. Deſidero, ah deſidero, toto orbe extendere laborem, & ultrà & adhuc ultrà.

3. Deſidero, Gentes barbaras, Turcas, Scythas, Æthiopes, terras aridas infructuoſas! deſidero omnem locum, & omnes angulos mundi, ne cui hominum deſim, deſidero in eo, non tantùm ad defatigationem, non tantùm ad ſanguinem, ſed uſque ad mortem laborare! O! Si liceret, magis præſtare quàm deſiderare.

4. Volo Palatia Principum, Domos Dominorum, ſed, & ultimas caſas plebeiorum, pauperum, implere laboribus, abſque ullo temporali ſolatio, contentus DEO, qui, unicum ſolatiũ meũ eſt, & Conſolator optimus!

5. Adjungo me omnibus laborantibus, in toto orbe, laborantibus, inquam, pro Deo; his me omnibus adjungo, & ſimul collaborare volo, imò omnes, & ſingulos ſuperare labores! & à nemine ſuperari! Partior me, inter innumeros, & ſi ſingulis adjungere me poſſem totum, totus, cum omnibus, quæcunque maximè ardua ſunt, præſtarem.

Quìd

6. Quidquid operarij Chriſti pro Eo faciunt, facio & ego, quidquid tolerant, tolero & ego! heu millies, deſidero tolerare! & millies majora.

DESIDERIVM INFIRMIS SERVIENDI

1. Quis infirmatur, & ego non uror? ardeo totus deſiderio ſerviendi infirmis, & deſidero ſervire omnibus, & ſingulis, infirmis corpore, & infirmis mente!

2. Deſidero ſervire puſtulatis, infectis, conſumptis à vermibus, infectivè ægris, ſcabioſis, & ſervire cum omnimoda charitate, cum ſeria applicatione, ad prima, & infima obſequia! ah deſidero ita ſervire!

3. Cupio everrere ſordes, eijcere, ſternere lectos, & mundare, levare infirmos! portare, deportare cupio!

4. Eſurio cum eſurientibus, & ſitio, cum ſitientibus, frigeo, cum frigentibus, & æſtuo, cum æſtuantibus, & illis, eo amore, eo fervore, diligentiâ tantâ, ſervire volo, ut mihi ipſi! imò ut Chriſto ipſi! ut Matri Sanctiſſimæ!

5. Volo omnia Xenodochia obire, viſitare carceres, luſtrare ægrotorum lectos, ſtramenta, & ibi infirmantibus, omnia miniſtrare! volo omnia ad guſtum, ad beneplacitum, ad contentationem parare, ita, ac ſi Chriſto ipſi ſervirem! volo! & volo!

6. Adjungo me omnibus viſitantibus infirmos, & cum illis omnia, & omnia obſequia obire volo! omnes functiones, humiliationes, conſolationes exercere volo!

DESIDERIVM INCARCERATOS VISITANDI

1. Deſidero fundum incarceratorum viſitare! me omnibus fætoribus immergere! in abyſsum fæditatum demittere,

2. Ah deſidero purgare carceres, abluere incarceratos, veſtire! cooperire! mundare! portare!

3. Deſidero omnia illis miniſtrare! omnes commoditates, delicias conferre.

4. O! ſi poſsem cælum inclinare! Cælites inducere, ut præbeant incarceratis ſolatia!

cos

eos delectent! recreent! cæleſtia dona largiantur,

5. O! ſi mihi tantùm facultatum, tantùm adeſſet divitiarum, ut, poſsem omnes redimere! ditare! omnibus benefacere.

6. Non poſsum eos aurô, non poſsum argentô liberare; me ipſum in carcerem offero! cupio pro omnibus, & ſingulis incarcerari! macerari! mortificari! mori! cupio! & percupio.

7. Stringat me carcer, comprehendant tenebræ, inficiant, conficiant fætores, invadat putredo, rodant vermes! & nihil de carne, nihil de oſsibus relinquant.

8. Carcer, mihi cœli inſtar erit, ſi proximos meos, & inimicos meos, liberabo, meâ incarceratione, maceratione, exinanitione.

DESIDERIVM, MORIBVNDIS Aſsiſtendi.

I. Ad diſpoſitionem moribundorum evocantur non pauci, heu utinam adjungar ſingulis, & collaborem.

2. Aſsiſto intentionaliter moribundo Crucifixum repræſento, expono vulnera Salvatoris, amorem explico, invito ad apertum cor, Ejus, & ſingulares actus, ſingulis vulneribus Chriſti accomodo.

3. Heu inclinat caput, tuum in ſinum, Chriſtus, an illud reijces, non concedes Capiti IESV locum in ſinu tuo aures explicat auditurus confeſsionem oris tui, an fortè hanc negabis Chriſto? obſurdeſces ad tantum effectum illius, & deſideria illius contemnes? Manus extendit ad te amplexandum, & illas admittere dedignaberis? Inclinat Caput, ad dandum tibi oſculum pacis, poſt reconciliationem, & adhuc tardabis confiteri, & differre oſculum, pacis æternæ nuntium, pignus beatiſsimæ viſionis! heu reſpice vulnera pro te patientis, te amantis, te requirentis Chriſti!

4. Erumpe in cordis dolorem Peccator! funde lathrymas cum Petro, effunde cor contritum cum Magdalena, Pedes Ieſu ample-

plectere, dic, Non te dimittam, donec peperceris mihi; & donec benedixeris mihi.

5. Deſidera Panem cæleſtem, Cibum Angelorum, qui cor tuum confirmet! In fortitudine Cibi iſtius, venies in montem gloriæ Dei. Et quis non deſideraret firmari pane hôc. Panis eſt, qui delicias præbet Regibus! & cor hominis confirmat.

6. Deſpice mundum, & reſpice cælum; reſpice Deum, & totum te, immerge Bonitati Ejus! Deſidera frui Deo, videre Deum, apprehende Deum, aſsociare Deo, & æternùm ama Deum! deſidero! & deſidero!

7. Dic corde, cupio diſsolvi, & eſſe cum Chriſto, & MARIA! cupio, percupio!

8: Suſpiria, reſpiria tua, ſint IESVS & MARIA, nec aliter ſpirare, nec aliter reſpirare, imò nec ſperare volo!

9. Impendo dies, impendo noctes, diſpoſitioni morientium, & his laboribus immori volo! Ita vivere liceat! & ita mori liceat!

10 Angeli Cuſtodes adeſte! adeſte Ss. Pa-

troni

troni, & quod mea omiſit negligentia, ve-
ſter ſuppleat zelus. Attendite luctanti
cum morte, confortate infirmum, hoſtes
tartareos repellite, elevate deficientis men-
tem, in Deum, ſuggerite affectus, ut uni
Deo intentus, Cordi Ejus immerſus, à vo-
bis commendatus, mortalem vitam finiens,
à IESV & MARIÆ invocatione, incipiat æ-
ternam; propitiante IESV & MARIA.

DESIDERIVM in SCHOLIS DOCENDI

1. In pulverem Scholaſticum deſcendo cum omnibus, & ſingulis Profeſſoribus, cum primis & ultimis, volo, & millies deſidero, eorum ſentire labores, defatigationes, ingratitudines, & deſidero ſentire vivaciter, ſentire ſingulorum, & univerſorum, & ſentire omnimodè, ſentire in corpore, & animâ, quia diligo Deum meum, ex toto Corde, & anima!

2. Eo ad Infimam, ubi plùs moleſtiæ, quàm ſolatij, ubi labor, pueriles inſanias ferre, moderari, diſsimulare inurbanitates, com-

ponere

ponere levitates comprimere impetus, rationi minimè ſubjectos, hæc omnia tolerare, devorare pro Deo meo, volo, & volo millies, & plusquàm millies!

3. Aſcendo altiores ſcholas, plenas ſcholaribus, quibus impetus pro ratione, quibus, jam creſcit ſui æſtimatio, inſolentia creſcit, aſcendo, & me totum illorum inſtructioni conſecro, & conſecro uſq; ad mei exinanitionem. Quidquid virium, laborioſi Profeſſores, vel lectionibus præparandis, prælegendis, quidquid applicationis, impendent Diſcipulis informandis, erudiendis, totum ferre volo! totum facere cum omnibus, & præ omnibus deſidero!

4. Quidquid illi patiuntur cenſurarum; Doctrinæ ſuæ à Majoribus, ab æqualibus, à diſcipulis, totum id pati volo! & adhuc perſeverare in labore, in doctrina, in rudium informatione, deſidero! & deſidero ita pati! ita vivere.

5. Tantùm volo laborare pro pluribus,

quan-

quantùm pro uno, tantùm me impendere uni, quantùm omnibus, ut tantùm promanare Gloriæ Dei, ex progreſſu unius, quantùm ex omnium, & tantùm ex omnium, quantùm ex unius.

Mori, immori labori ſcholaſtico volo, & me totum, per ærumnas Studiorum, per vigiles noctes, per repetitos conatus, pulveri Scholaſtico inſepelire, Ah utinam votô hôc, compenſem negligentias Scholaſticas, quas olim commiſi.

DESIDERIVM LABORIS CONCIOnatorij

I. Deſidero IESVM ſequi docentem, Evangelizantẽ, & deſidero eo fervore, eô zelo, contentione eâ prædicare, quâ Chriſtus! ſi tamen deſiderium hoc attingere poteſt.

2. Magìs proportionatum mihi eſt, deſiderare laborem hominum, ad quem anhelo quem deſidero. Volo cum omnibus Apoſtolis, Concionatoribus, laborare, & laborare uſque ad defatigationem, uſque ad ſanguinem, uſque ad mortem, imò prolongatio-

gationem mortis expeto; & extenſionem laboris deſidero.

3. Prædicare volo, cum mea exinanitione vocis, virium, corporis, & animæ, & cum Auditoris fructu, compunctione, vitiorum deteſtatione, extirpatione; virtutum radicatione, cum amoris Dei intenſione, & extenſione, Cæleſtium deſideriô, ambitione, amore; contemptu terrenorum, Deſidero ſic prædicare, & me totum lucris animarum dare.

4. Nihil loqui volo, niſi quod dirigatur ad Deum, & ſit ſecundùm Deum, ſit pro Deo.

5. Chriſtus priuſquàm expediret Apoſtolos, in mundum univerſum, ad prædicandum Evangelium, triennio illos erudivit, Ipſe Profeſſor, & Magiſter, et poſtea miſit Spiritum Sanctum de quo prædixit, *Ille vos docebit omnia.* Domine Ieſu, doce me loqui pro TE, et de TE, immitte Spiritum ſanctum, qui doceat me omnia, Ejus loquar doctrinam, Ejus fervore, activitate Ejus, et effi-

caciâ Ejus, loquar, nihil ſcire volo, nihil loqui, niſi quod Spiritus Sanctiſsimus dabit.

6. Quam ego deſidero Gratiam Spiritus Sanctiſsimi, da illam, Deus Optime Miſericors, & Miſerator Dominus, da actu laborantibus, zelantibus, prædicantibus, ut Te ſolum quærãt, per lucra animarum, & quem, in ſalutem noſtram miſiſti, Dominum noſtrum IESVM Chriſtum!

DESIDERIVM LABORIS in REFEctorio

1. Servire omnibus, & in omnibus volo! volo me accomodare ſingulorum placitis, deſiderijs, guſtibus, inclinationibus, & ita deſidero, ac ſi ipſi ſervirem Chriſto!

2. Deſidero miniſtrare fercula, ut ſapiat omnibus, Chriſti paupertas! volo ſingula pocula, Chriſti ſangvine condire.

3. Exemplô Chriſti mei, exemplaris mei, tranſiens miniſtrabo omnibus! miniſtrabo omnia, quæcunque deſideraverint, juſserint, miniſtrabo, cum omni applicatione, teneritudine affectûs, demiſſione animi, miniſtra-

bo,

bo! Ita volo miniſtrare! ita obſequijs meis ſervire omnibus! & in omnibus!

DESIDERIVM LABORIS in CVLINA

1. Totum me applicare volo Culinæ laboribus, minimis, & maximis! Hæc ſit theatrum deſideriorum, & contentationum mearum.

2. Volo verrere culinam! ſordes manibus meis eijcere, cloacas expurgare, volo lebetes lavare! ordinare, deportare.

3. Quidquid abominabile eſt, quod maximè horret natura, fugiunt oculi, totum hoc ambio, deplumare anſeres; inteſtina boum purgare, hortenſia mundare deſidero, deſidero ultima culinæ obſequia obire, quàm diligentiſsimè, quàm humillimè, quàm lætiſſimè, quæ omnes horrent, quæ omnes fugiunt.

4. Submitto Coci imperio voluntatem meam, & judicium, parebo illi promptiſsimè, parebo vigilantiſsimè, parebo, ac ſi imperanti Deo! ita ad omnes nutus, obedientiſsimus ero.

DESIDERIVM LABORVM in MISSIONIBVS DISSITIS.

1 Quis mihi dabit pennas, ſicut columbæ? volabo in remotiſsimas Regiones, in illas partes orbis, ubi ſoli exules, & exilium ſunt! ubi nullæ deliciæ, fertilitas nulla, ubi pro delicijs habetur aqua, & arctus panis; omnis felicitatis exilium, illuc volabo, & adjungam me indefeſſis Operarijs, & pro poſse meo, laborabo, Imò illuc volare deſidero, laborare opto, ubi nec pluvia eſt, nec ros, nec panis, nec aqua, ubi ipſa fames, obſonia, ſitis, ambroſia, ubi corporis alimentum ipſe labor eſt, ubi Deus ipſe paſcit homines ſeipsô.

2. Volabo ad terras incognitas, terras in finibus mundi anguſtiatas, deſolatas, ibi per ſudorem, & ſanguinem meum, volo quærere animarum lucra, Deſidero ire per devia, & abrupta, per lutoſa, cacuminoſa, per montes, & rupes, reptare volo: per nemora, per denſiſsimas contendere ambio ſylvas, & ſalutem animarum quærere, O Socij

Chri-

Chriſti, vineæ Domini Operarij, admittite me ad partem laborum veſtrorum, ſequar zelum veſtrum, utinam aſsequar, volo ſequi proximè, imò volo prævenire vos, anticipare vos, ah volo, & volo.

3, Annumerate me vobis, Sancti Operarij, permittite me Apoſtolici Meſsores, vel illas colligere ſpicas, quæ fugerant manus metentium, Vos, pro gloria DEI, maxima attentatis, præſtatis, perficitis; permittite, ut puſio, ſequar vos Gigantes, & vel minima, pro Gloria DEI agam, veſtrô accenſus zelô, veſtrô exemplô animatus, ſed minima, ubi peregero, ambio quàm maxima, & maximis majora! deſidero illis vivere, illis immori.

4, Quis mihi dabit, ut totum me impendam Veſtris laboribus, ærumnis veſtris Viri Apoſtolici, Socij Ieſu, quæ, pro Gloria Dei ſuffertis exultantes, volo veſtrô animô, ferre omnia adverſa, imò majore animô, quàm veſtrô perferre.

5, O Bone Ieſu, optime zelator animarum inflam-

inflamma cor meum amore Tui, & amore proximi, hoc amore ardeam, conflagrem hoc amore, & cinis meus ſcintillas amoris Tui foveat, Amore Tui, cupio omnes à Te ſalvari animas, omnes peccatores, ad veram Pænitentiam adduci, Deſidero, omnes, & omnes homines, Te amare, ut dignus es, nec unquàm à Te deficere, Gratia Tua, mea vota coronet.

OCCVPATIO SENECTVTIS

Introſpicere ſpeculum Nihileitatis Humanæ

VANITATIS MVNDI

HOMO PVLVIS.

I. Veriſsimè monet Eccleſiaſtes cap. 10. Quid ſuperbis terra & cinis? ſuperbis, quia terra es? quia cinis es? quid corpus? terra cinis! quid forma corporis? quid venuſtas oris? terra, cinis, ſplendeas ſericô, niteas aurô, terra es, cinis es, quid ſuperbis? unde ſuperbis & in quē finem

finem ſuperbis? cinis cum ſis, contemni, abijci, calcari debes, quid ſuperbis cinis? terra es; ergo infra omnium pedes jacere debes, terra es vacua, & inanis, quid enim habes, quod à manu DEI non acceperis, quid ergo ſuperbis? quid ſuperbis terra, & cinis? an ideo, quia cinis es? quia terra es?

2. Eccl. c. 10. Idem Eccleſiaſtes ait, non eſt creata hominibus ſuperbia; id eſt, ſi ſeipſum penitùs introſpiciat homo, non habet unde ſuperbiat In creatione hominis, ſine umbra ſuperbiæ apparuit Quid enim homo eſt! compoſitum ex anima & corpore. Quid eſt corpus? terra, cinis, & ante nihil; quid eſt anima? eſt Spiritus, ſed ex nihilo creata, quid ergo es homo? es terra, cinis, nihil. O quàm meritò dixit Eccles: non eſt creata hominibus ſuperbia, non habet non unde ſuperbiat homo, cum ſit terra, & cinis! ſi reſpiciat creationem, ſui originem, unde ſuperbiat, non habet. quid ſuperbis terra & cinis? ſi terra efferret ſe ultra arbores, & ultra àé-

rem

rem, nonnè miraculũ eſſet? cum ſuperbit homo, qui eſt in ſua origine, pulvis, & cinis, verè apud ſanctos prodigium eſt, imò riſus eſt; depretiatio eſt. abominatio eſt.

3. Recogita ſtatuam Nabuch: à Daniele deſcriptam, o! quàm formoſa, quàm pretioſa erat, caput aurum optimum, pectus argenteum, venter æneus, pedum pars, quædam ferrea, quædam, fictilis. Divinate nonnè æternitati coæva ſtatua? quiſquis ſpectaſſet illam, vidiſſet aurum, ſpectaſſet argentum, ferrum, argillam, & quis illi delubro dixiſset, terra es, cinis es, imo dixiſset, theſaurus es, Regum delitiæ, & divitiæ, ubi tamen lapis percuſsit ſtatuam, apparuit, quod erat. Omnia contrita ſunt, pariter, & in quid contrita ſunt? in pulverem, in cinerem, in favillam! Quid ſuperbis terra & cinis? ſplendeas licet, ubi te lapis ſepulchralis tanget, ubi te mors levi lapillô ſuô proſternet, apparebis, quod fuiſti, et fuiſse, quod es.

Audi

Audi Prophetam Nahum C. 3 Intra in lutum, & calca. Intelligiſne verba Prophetiæ hujus? O! homo, es lutum, & vivis, ſtas in luto; parùm eſt, debes intrare in lutum, per profundam cogitationē, fæditatem illius expendere, & fateri, quia ipſe lutum es, & antequam lutum eſses, eras nihil, calca igitur hoc lutum, & ab alijs calcari permitte. Lutum non appetit ſublimia, etiam infimô locô contentum, ornari, adorari non appetit, & tu quid ſuperbis terra, & cinis? Intra in lutum, conſideratione, & calca juſtâ depretiatione.

HOMINIS ESSE IMPERFECTIſsimum eſt.

I. Eſſe hominis, ex ſe, terra, cinis eſt, ſed abſque Deo, nihilum eſt. nihil eſt. Quid fuit homo priuſquàm crearet eum Deus? nihil, quid eſſet, nisì eum ſuſtentaret? nihil, Ita 1. ad Hebr: Apoſtolus, Portans omnia, verbo virtutis ſuæ; ſi nutrix non portaret infantem, ſi de manibus dimitteret, caderet, alliderétur lapidi, abſque ejus cura, abſque ſubminiſtra-

niſtratione nutrimenti moreretur. Deus velut Nutritius omnium, portans omnia verbo virtutis ſuæ, & niſì portaret, in nihilum præcipitatus, laberetur mundus, idem puta, de parvo mundo homine. Pictor pingit imaginem, & eâ perfectâ abijcit penicillum, & jam abſque pictoris adminiculo ſtat, perſeverat imago. Sculptor, ſtatuam cûm, abſolvit, jam ampliùs illa, artifice ſuo non indiget, abſq; adjutorio ſtat (& ut ita dicam) ſeipſam conſervat; Non ſic homo, qui nec ad unum temporis momentum ſubſiſtere poteſt, abſque DEI auxilio, id eſt, gratiâ ſuſtentante. Et hoc eſt, quod intimare vult omnibus Apoſtolus; Portans omnia verbô virtutis ſuæ. Niſì te DEVS portaret, jam non eſſes! O! quàm miſer, & miſerabilis es, ex te, qui nec eſse, nec ſubſiſtere abſque DEO potes! Gloria equidem tua eſt, quòd porteris à Deo ſed miſeria miſeriarum, quòd non poſsis ſubſiſtere per te, ſed debeas portari, & quidem ab omnipotentia DEI; neque enim ullus

Angelorum, aut Archangelorum, ſufficiens eſt, portare imperfectum tuum, nihilum tuum.

2. Tu o DEVs formâſti me, ait David, Pſal.
138 & ſufficiebatnè formare hominem? minimè, addit optimè Propheta; & poſuiſti ſuper me manum Tuam, Neceſſe erat, ut cõſervationis manum apponeret Deus, quâ ſuſtentaret hominem, quem creavit, quem formavit, unde non tantùm egebat homo manu Dei, ad formationem ſui, ex terra; ſed etiam ad conſervationem, formâſti me, Vide ergo ſuperbe cinis, quòd non tantùm terra ſis, nihil ſis in eſsendo, ſed etiam in ſubſiſtendo, niſì teneat te Manus Dei. Poſuiſti manum Tuam ſuper me.

3. Idem Pſaltes, recognoſcit hoc, Domin⁹ à dextris mihi, ne commovear. Vides, nec ſtare ſinè adjutorio Dei poteſt homo! in primo momento rueret, in nihilum, & in nihilum converteretur homo, niſì ei à dextris eſſet Dominus. Dominus à dextris eſt mihi,

nè commovear. Nullô inſtante, impellente nullô, commoveretur in nihilum homo, nisì eum manus Domini ſuſtentaret. Dominus à dextris eſt mihi, nè commovear.

VIRES HOMINIS NVLLÆ.

I. Sanctus David, cùm expendiſſet Victorias ſuas, bella feliciter peracta, cæpit ſentire ſtimulos vanæ gloriæ, quos cùm primò cognoviſſet, exclamavit Pſal. 38. Subſtantia mea tanquam nihilum ante TE. Recogito vires meas; laceravi leones, urſos, tanquam hædos, lapillô proſtravi Goliathum, Saulem, imò & dæmonem, pulſando cytharam, vici; proſtravi hædos, ſed non meis viribus, ſubſtantia mea, tanquam nihilum. In nullo calamitatis caſu, in nullo bello in perſecutionibus nullis extremè cecidit David, dat rationem Pſal. 36. Dominus ſuppoſuit manum ſuam. Abſque manu Dei, nihil operari, ne manum quidem levare, contra hoſtem, David potuit; ſubſtantia mea tanquam nihilum. Suppoſuit manum ſuam, id eſt, dedit

dit mihi vires, ſtandi, ſubſiſtendi, bellandi, vincendi. Meæ ſubſtantiæ, quæ tanquam nihilum eſt, meis viribus, manui meæ, ſuam adjunxit dexteram Deus, ſuppoſuit manum ſuam.

2. De DEO noſtro, promulgavit S. Apoſtolus Act. 17. In ipſo vivimus, movemur, & ſumus. Vivere, non potes abſq; DEO, nè ad momentum quidem; movere te non potes, abſque DEO; nè digitum quidem aut movere, aut flectere, quid ergo potes operari? Expende igitur robur tuum, expende vires tuas, & cùm tantum Adjutorem habeas, vide, nè quid indignum ejus præſentiâ ejus cooperatione facias.

3. B. Catharina Genuenſis dicebat, nihil ſum, nihil poſſum, nihil mereor. Quid ergo ſuperbis terra & cinis? eſſe non potuiſti abſque Deo, ſubſiſtere nè ad momentum potes; operari abſque Eo, etiam minima non potes, unde ergo ſuperbis? de quo gloriaris? quid habes, quod non accepiſti? exclama

cum

cum Davide, Ad nihilum redactus ſum, & neſcivi, Pſal. 72. quaſi diceret, per conſiderationem mei, deveni ad nihilum meum, in eſſendo, exiſtendo, operando, & ignorabā! ſed iam fateor, & confiteor, quòd nihil ſim, nihil poſsim, nihil merear, In eo poſsum omnia, qui me confortat.

INDIGENTIA HOMINIS QVAM MAGNA.

I. Graviſsimæ ſunt neceſsitates hominis, quibus ſuccurrere ſolus Deus poteſt, unde David, inter gemitus, & ſuſpiria, clamabat: De neceſsitatibus meis erue me Deus meus, multæ ſunt, multifariæ, numeroſæ, & planè infinitæ neceſsitates hominis, ex quibus, ſola Omnipotētia Dei eruere poteſt, Nota verbum, Eruere, quaſi in profundo aliquo, obrutum ſalvare, inſepultum, non ſinè ingenti labore extrahere. De Neceſsitatibus meis, erue me, & maxima eſt.

INDIGENTIA GRATIÆ SANCTificantis

I. Totus naſcitur homo in peccatis. Origina-

ginale peccatum, quantæ malitiæ, & quantorum cauſa malorum? Concipitur filius iræ damnationis, & ita naſcitur: Cùm verò hæc ſuprema ſervitus ſit, vellet ſe homo omni conatu, ex ea extricare, & in libertatem filiorum Dei eluctari: hinc pullulat naturalis appetitus Cæli, Deum laudandi, colendi, amandi, ſi enim omnes beſtiæ & pecora, juxta Pſalmiſtam, laudant Deum, quomodo id homo non appeteret? & quia laudare, amare non potest Deum, filius iræ, & damnationis, præcipuè, prout oportet ad ſalutem, deſiderat id, quod ipſum habilitare poteſt, & hoc eſt Gratia ſanctificans. Apprehende neceſſitatem Gratiæ ſanctificantis, ſinè qua, hoſtis es Dei, nihil dignum cælô operari potes, es abominatio DEI, & Omnium Sanctorum, imò omnium creaturarum. Vbi illa adfuerit, facit te amicum DEI: quid tantô titulô ſalutarius? quid præſtantius? homo, vermis, pulvis, nihil, amicus DEI! o! quanta infinitæ Majeſtatis dignatio! quanta demiſſio!

miſsio! amor quantus! Creaturæ ſuæ, Deum fieri amicum! per ſanctificantem Gratiam fit homo hæres cæli, O! quàm præclara hæreditas! fit Ss. Frater, individuus Socius, O! quanta Gratiæ neceſsitas! hanc nisi habueris, vix homo eris!

Habes neceſsitatem Gratiæ Actualis, ſecundùm illud Ioan. 15. ſinè me, nihil poteſtis facere. Vnde ſæpiùs ingeminare ad Deum debes; non me derelinquas uſquequaq; Pſ. 118. Ingens neceſsitas eſt Gratiæ finalis, S. Auguſtinus lib. 2. c. 7. de Bono Perſeverantiæ, ait: ſicut operatur Deus, ut accedamus, ſic operatur, nè recedamus. Vbiq; exclamare potes, Non ego, ſed Gratia Dei mecum, 1. Cor. 15 Has neceſsitates conſiderans, ex quibus ipſe Deus, te eripere poteſt, audi dici tibi illa verba apocal. cap. tertio.

3. Dicis, quia dives ſum, & locupletatus, & nullius egeo, & neſcis, quia miſer es, & miſerabilis & pauper, & cæcus, & nudus. Applica tibi verba hæc, & expende indigen-

tias

tias tuas, quas niſì Gratia DEI à te amoverit, manebis multùm miſer, & miſerabilis, egentiſsimus.

Miſerum, & miſerabilem te oſtendunt Peccata commiſsa, unde tibi quadrant verba Ieremiæ c, 2, Quàm vilis facta es nimis iterans vias tuas. Vias iniquitatis, ſuperbiæ, tepiditatis, vindictæ &c. An parùm vobis eſt quòd peccâſtis, & uſque in præſentem diem macula hujus ſceleris in vobis permanet Ioſu 22. Peccata præſentia, unde verificantur verba illa, de peccatore: Abominabilis & inutilis homo, bibit ſicut aquam iniquitatem Iob. 15,

Peccata poſsibilia. S. Aug. libr. 2. Confeſs. 12 Gratiæ Tuæ deputo, quæcunque non feci mala.

Meritus es pænam damnationis, & neſcis remiſsum, niſì quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitâſſet in inferno anima mea Pſal. 93, Delicta noſtra creverunt uſque ad cælum.

Quid es? quid potes! reſpectu DEI, An-

gelorum, Sanctorum, hîc cum Seraphico Franciſco; Ego abyſſus vanitatis, ignorantiarum, & nihil, Tu Deus meus, abyſsus veritatis, ſapientiæ, bonitatis, & rerum omnium, Deus meus & omnia!

Inſpice hoc ſpeculum Vanitatis, & Vilitatis tuæ, inſpice indigentias tuas, quibus te eripere ſola Gratia Dei poteſt; agnoſce te in omnibus nihil, & minùs, quàm nihil abſq; Gratia, Dei eſſe, igitur Miſer Miſerabilis; unde dic: Ego verò egenus & pauper ſum.

VI.

V I A

Ad

MORTEM SANCT.

S E V.

OCCVPATIONES, Ad BONAM MOR-

TEM, SENIVM DISPONENTES.

Senectus, mortis præludium eſt, B. Theodoretus, de Provid: DEI. S. 8.

Verè ſenectus illa venerabilis eſt, quæ non canis, ſed meritis albeſcit. Ea enim eſt reverenda Canities, quæ eſt canities animæ, in canis cogitationibus, & operibus effulgens. Quæ enim eſt verè ætas ſenectutis, niſì vita immaculata, quæ non diebus, aut menſibus, ſed virtutibus, propagatur. Ambroſius Ep. 60.

Probrum eſt, ſenem annis eſſe, & puerum moribus. Sen.

OCCVPATIO PRIMARIA SENECTVTIS.

1. Nulla actio ſit abſque ſublimi intentione, cogitationes omnes, actiones, vota, deſideria, referente ad Deum ſolum & unicum.

2. Nullum tempus labatur ſinè actu ſupernaturali, per intentionem ſublimatô.

3. Virtutes, merita, operationes, omnium creaturarum intellectualium, omnes, & omnes, per reflexam, & novam ordinationem earum ad Deum, ſuas facere.

4. Omnes operationes, & motus omnium creaturarum intellectualium, per reflexam ad Deum, & novam ordinationem earum, ſuas facere.

5. Operationes peccatorum, ac damnatorum, quatenùs ſunt peccaminoſæ, irritare, quatenùs verò ſunt indifferentes, ad DEVM ordinare.

6. Intenſionem proportionis omnimodæ, his omnibus adjungere.

Non

7. Non intendere ullum proprium meritum, tantò magìs præmium, ſed ſolùm DEI Gloriam, & guſtum, ut ſit id, quod eſt.

ACTVS INTENTIONIS,

1, Propter Te DEVS meus! propter Te Vnicum, propter Te Solum! omnia, & omnia, cogitationes, verba, & opera,.

2. Amore Tui Deus totum facere! & totum pati volo! amore intenſiſsimo, extenſiſsimo, ſolidiſsimo.

3, Amore Dei puriſsimô, intenſiſsimô, extenſiſsimô, omnia cogitare, deſiderare, velle, operari! volo!

4. Amore Seraphico, omnium Creaturarum actiones bonas, indifferentes offero; & omnes ex amore Dei fieri exopto.

5. Amore MARIANO, Creaturæ omnis intellectualis, actiones bonas, voluntates, deſideria condiri volo, easq; tendere ad ſolam & unicam Gloriam DEI!

6. Amore Theandrico, ſi capax hujus eſſem, vellem compenſare DEO meo, omnes blaſphe-

blaſphemias damnatorum, eorum actus ſuperando actibus intenſiſsimis, Amoris Dei Venerationis, & millies, & millies! & infinities millies; ſuperando eorum numerum amore, ſuperando malitiam, profundiſsima veneratione, dishonores compenſando.

7. Exuo me omni deſiderio, omni ſpe, cujuscunque meriti, & præmij, tam temporalis quàm æterni, unicam intendo, deſidero, quæro, curo, Majorem, & ſemper majorem Gloriam Dei! hæc mihi præmium! hæc merces opulentiſsima, & ea ſola!

8. Omnium peccatorum actiones, Legi Divinæ, difformes, quantùm eſt ex me, annihilo, irrito! & omnem intellectualem Creaturam invito ad ſatisfaciendum Deo, pro illis, ac redamandum infinities; & infinities ſupra omnes offenſas intenſiùs, extenſiùs.

OCCVPATIONES SENECTVTIS.

Imitare S. Iobi ſenium, qui cùm numeroſos jam decurriſſet annos, ait Cap. 10. *Tædet animam meam vitæ meæ.* Quot ſuſpiria! quot

deſi-

deſideria cæli, tunc elicuit Iuſtiſsimus Iob! vitam cùm deſpiceret temporaneam, exambiebat æternam. Tædet animam meam vitæ meæ! Tædet! S. Pater Noſter Ignatius, ùt teſtatur A. R. P. Vincentius Caraffa, de Divino amore c. 10, dicebat ſæpiùs; Educ de cuſtodia animam meam, ad confitendum Tibi! ac ſi diceret: Tædet animam meam vitæ meæ, Non dixit S. Iob. Tædet corpus meum vitæ meæ, ſed tædet animam meam, corpus de terra, terrenum, adhæret terræ, & æternare in ea cupiens, ſed anima immortalis ad cæli æternitatem aſpirat, vitam mortalem dedignata; Tædet animã, educ de Cuſtodia vitam meam ad confitendum Tibi.

Et tu dicisnè ſincerè, poſt tot tranſactos annos, tot commiſſa delicta, poſt tot indulgentias Dei, in medio tribulationum poſitus, dicisnè ſincerè, Tædet animam meam vitæ meæ! ah verè tædet! tædet cùm Bonitatem Dei conſidero, cùm Miſericordiam Dei appello; Tædet animam meam vitæ meæ

vi-

vitæ ærumnoſæ, peccatis ſubjectæ tædet! & tædet animam vitæ meæ, dum meliorem ſpero! & totô me ambio! O Domine DEVS,

Dimittam adverſùm me eloquium meum. Loquar in amaritudine animæ meæ! Tum demum dimittā adverſùm eloquiū meū, (ait S. Iob) cùm tædebit vitæ meæ! quamdiu enim amorem vitæ habuero, nullum eloquium adverſùm me dicam, nec loquar in amaritudine animæ meæ! Loquar peccata mea! loquar ſcelera mea, adverſum me, fæditates meas, imperfectiones, irreligioſitates, & loquar adverſùm me! loquar in amaritudine animæ meæ! O amaritudo amariſsima! tot & tantis peccatis offendiſſe Deum! o! amaritudo animæ! heu utinam priùs conſumpta fuiſſes, quàm Deum primò offendiſti! loquar in amaritudine animæ meæ, peccata deplorantis, pænitentis, dolentis in amaritudine amariſsima animæ meæ, loquar peccata mea!

Nunquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? Senium eſt; finis vitæ inſtat. Paucitas dierum

meorum finietur brevì! brevì! & brevì! Et paucitas dierum eſt, paucitas! & finietur brevì iſta paucitas! Quid me lactas ſpes vitæ? moriendum eſt, & moriendum brevì! paucitas dierum meorum finietur brevì! & quantùm eſt hoc brevi! Sed & adhuc valetudo firma: concoctio fortis, ſomnus & ſvavis, & longus, nec moroſa, nec doloroſa eſt ſenectus; nihilominus, dic cum S. Iobo, Paucitas dierum meorum, finietur brevì! & brevì, & hoc ipſum brevì, erit breviſsimum!

Dimitte ergo me, ut plangam paululùm dolorem meum,

Dimitte me malorum conſvetudo, ut plangam paululùm.

Dimitte me luxuria, dimitte iracundia, dimitte ſuperbia, dimitte vindicta, ut plangam paululùm!

Heu malorum conſvetudo, converſatio, bonorum contemptus, & tu tepiditas, dimitte me, ut plangam paululùm, imò ut plangam non paululùm!

Dimittite me vanitates, cupiditates, ſenſualita-

alitates, Vanæ gloriæ ſtudia, dimittite me ut plangam paululùm! qui offendit multùm, plangat multùm, ah! dimittite me ut plangam, & plangam non paululùm!

Teneor cupiditatibus meis, coarctor malis habitibus, & funes peccatotum meorum circumplexi ſunt me! heu dimittite me! ut plangam!

Vt plangam dolorem meum! dolorem imperfectum, dolorem ſervilem, non ex puro amore Dei procedentem; ut plangam dolorem meum: heu doleo! me non ſatis de peccatis doluiſſe! Peccavi ſuper arenam maris, iniquè egi, ita vixi in terra ſanctorũ nec dolui! vel ſi dolui, non ita, ut offenſus Deus dignus erat! non ita ut peccata mea merebantur, heu dimittite me, ut plangam!

Ah Deus meus! dimitte me de anguſtijs meis, ut in amaritudine animæ meæ, plangam dolorem meum, & plangam, ut Tu dignus es, plangam, ad deletionem peccatorum, plangam ad ſalutem animæ meæ! plan-

gam! & planctu meo cœlum terrasꝗ́ impleã.

O! Sancta Peccatrix! quæ prima cæpiſti, lachrymis rigare Pedes Jesu, Impetra fervorem doloris Tui, & ubertatem lachrymarum Tuarum, ut plangam paululùm dolorem meum! Impetra lachrymarum tuarum vim, ut plangam! Plangam ſicut Tu! diligam ſicut Tu, & abſolvar ſicut Tu.

S. Petre, qui amarè flebas, deflendo peccata tua, impetra mihi lachrymas, ut in amaritudine animæ meæ, plangam paululùm peccata mea! & non paululùm! ut reſpiciat me Chriſtus, illô oculô quô Te aſpexit, ut plangeres.

Sancti, Sanctæꝗ Pœnitentes, veſtro corde, amore veſtro, lachrymis veſtris, peccata mea doleo! Affundite veſtras lachrymas, meis lachrymis, ut ponat eas Deus in conſpectu ſuo! ah ponat! & acceptet.

Refugium peccatorum, Mater Sanctiſsima, impetra mihi lachrymas doloris, ut plangam paululùm, & non paululùm plangam, peccata

càta mea! O Mater Beatiſsima ſis mihi Platanus exaltata, ſuper aquas lachrymarum mearum! Platanus Protectionis, & defenſiſionis meæ! & Platanus ſuper aquas, reſpiciens lachrymas meas, & offerens Deo meo! ut plangam paululùm, plangam dignè Deo, plangam dignè oblatione MARIÆ! plangam, ut totum cor in lachrymas, in dolorem effundam! & fiat magna, ſicut mare, Contritio mea!

Addit S. Iob. Antequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebroſam & opertam mortis caligine.

Adverte proindè, quàm providè S. Patriarcha deflere peccata ſua voluit. Antequàm vadam. Non in ipſo mortis articulo, aut momento, dolere de peccatis voluit, ſed antequàm vadam! Tempeſtivè deflenda peccata: dimitte me, ut plangam paululùm dolorem meum, antequàm vadam &c. Non jam appropinquante Mortis momento, ſed antequàm vadam.

Ante-

Antequàm horror mortis invadet me, antequàm dolores mortis obſidebunt; Antequàm maligna creſcet, loquelam ſubtrahet, rationem turbabit, antequàm! antequàm Doctores de corporis ſanitate conferent, à me reſilient; antequàm vires me deficient, recedet ratio, vel turbabitur! antequàm lacrymas ejulatusque circumſtantium audiam, qui turbant magìs, quàm ſolantur. Antequàm & antequàm invadent me impedimenta ſalutis,

Dimitte ergo me Dulciſsime Ieſu, ſeũ potiùs permitte, ut plangam paululùm dolorem meum, ſed antequàm vadam ad terram tenebroſam &c.

Præcedant Pœnitentes lachrymæ, mortem, præcedat cor contritum; Antequã vadã &c.

Præcedat Oratio, petens compunctionis lachrymas, antequàm vadam.

O IESV, Fons omnium bonorum, concede mihi donum lachrymarum, ut plangam & plangam non paululùm, quia peccavi, non paulu.

paulùlum. Concede Fons omnis Bonitatis, ut ſit, magna, velut mare contritio mea, immergar totus lachrymis, & pelagus lachrymarum operiat caput meum.

CONFESSIO

I. Aperite mihi portas Iuſtitiæ, ingreſſus in eas, confitebor Domino! ſed quàm difficilè mihi peccatori intrare portas Iuſtitiæ, qui meritò clamo; nè intres in Iudicium cum ſervo Tuo Domine.

2, Aperite mihi Portas Miſericordiæ, ingreſſus in eas, confitebor Domino! aperite portas Miſericordiæ, & Paternæ Clementiæ! aperite!

3 Confitebor Tibi Deus in toto corde meo, in toto, ex toto! Tibi eviſcerando cor meum. In toto corde meo, confitebor Tibi Domine, in toto corde totaliter confitebor Tibi, & totaliſsimè!

4, Tibi ſoli peccavi! & malum coram Te feci! In oculis Bonitatis Tuæ peccavi! quidquid, malorum eſt, perpetravi! Tibi ſoli peccavi, quia neminem tam graviter offendi,

ſicut

ſicut Te, Deus meus! Peccavi & alijs, ſed Tibi ſoli maximè, quia Maximus es quia Optimus es! & Deus es! Omnipotens, & cujus Miſericordiæ non eſt numerus. Tibi ſoli peccavi! ah peccavi! & ſuper arenam maris peccavi! Tibi ſoli! O! quanta mala feci in oculis Majeſtatis, & Bonitatis Tuæ, Feci licentioſiſsimè, feci audaciſsimè, feci malitioſiſsimè, o quanta mala feci, & feci coram Te, Dimitte ergo me, ut plangam paululùm, imò non paululùm.

5. Eccl. 51, Propterea confitebor, & laudem dicam Domino, Confeſsio mea, gloria Deo ſit, mihi peccatori cõfuſio, ah confuſio, & poteſtnè eſſe major, quàm deliquiſſe contrà DEUM, Confitebor, & laudem dicam Domino.

6 Qui abſcondit ſcelera ſua, nõ dirigetur, qui autem Confeſſus fuerit, & reliquerit ea, miſericordiam conſequetur. Prover. 28.

7. Confitebor Tibi Deus, in toto corde meo, confitebor delicta mea, ſcelera mea,

paſsi-

paſsiones meas, imperfectiones meas, ſenſualitates;& confitebor in toto corde meo, Heu! permitte me Deus meus, ut plangam paululùm dolorem meum, dolorem tardum, imperfectum, langvidum, plangam dolorem meum indignum cœlô, & indignum TE. Dimitte ergo me Miſericordiſsime Deus, ut plangam dolorem meum, plangam ardentiſsimè, plangam ferventiſsimè, plangam ad exinanitionem mei, & ad exaltationem Tui, plangam intenſiſsimè ad confuſioné meam, & plangam ad plenariam Indulgentiam Tuam.

DOLOR de PECCATIS.

1. Væ tempori in quo Te Deus meus non amavi, væ æternùm tempori, in quo Te Deus meus, offendi.

2. Væ, væ, heu quibus gradibus deductus ſum in profunda inferni. S. Aug lib. 3. Conf. c. 6.

3. Proh dolor quem fructum habui, in quibus nunc erubeſco, S. Bernard. ſerm: 16, in Cant.

 Miſe-

4. Miſerere mei Deus! miſerere mei qui totum cor effundo in dolorem, quia peccavi nimis, nimis, heu peccavi nimis! & doleo nimium! heu Deus meus, doleo quàm intenſiſsimè, quàm perfectiſsimè, omnipoſsibiliter, & doleo de ſingulis ac omnibus peccatis meis, quia peccavi Tibi.

5. Doleo dolore pœnitentis Petri, flentis amarè! Doleo dolore lachrymantis Magdalenæ! fiat magna, ſicut mare contritio mea.

6. Miſerere mei Deus, ſecundùm magnam miſericordiam Tuam! miſerere mei! mei peccatoris maximi, mei Filij prodigi, mei, ſervi peccati, mancipij Sathanæ! miſerere mei & miſerere ſecundùm magnam miſericordiam Tuam, quia peccavi ſuper arenam maris! heu peccavi, & iniquitates ſupergreſſæ ſunt caput meum, miſerere mei Deus, & cor novum crea in me Deus, ut, ubi dolor, & contritio vera, antiquum conſumpſerit, ſuccedat novum, & millies ſuccedat novum, &

dole-

doleat de peccatis commiſsis, doleat dolore omnium Pœnitentium, dolore omnium Te amantium, ſic dolens, vivere volo, ſic dolens, Liquefiat ſicut cera à dolore cor meum, & Tu cor novum crea in me DEVS, & millies crea, & millies ut millies defluat dolore.

ACTVS FIDEI

I. Credo Domine quidquid vis, & jubes, Credo, adjuva incredulitatē meam, Marc. 9.

2, Hæc eſt victoria, quæ vincit mundum, Fides noſtra Ioan. epiſt. 1. c. 5.

3. Teſtimonia Tua Deus, credibilia facta ſunt nimis, Pſal. 92.

4. Auge nobis Fidem Luc. 17,

5. Quidquid S. Catholica Eccleſia proponit credendum, Credo totaliſsimè, credo firmiſsimè, & toto me credo.

ACTVS SPEI,

I. In Te Domine ſperavi, non confundar in æternum, Pſal. 70, In Te Domine ſperavi non in alio, In Te, & in ſolo Te.

2. Tu es ſpes mea, Portio mea in terra viventium, Pſal. 141.

3. Beatus eſt vir, cujus eſt Nomen Domini, ſpes ejus; & non reſpexit in vanitates, & inſanias falſas Pſal, 39 non reſpexi.

4. Etiamſi me occiderit, in ipſo ſperabo Job. 13,

5, Si Deus pro nobis, quis contra nos Rom. 8,

ACTVS AMORIS DEI.

I. Serò Te amavi, Pulchritudo tam antiqua; & tam nova; ſerò Te amavi S, Aug: Conf. lib. 10. cap. 27.

2. Perdit, quod vivit, qui Deum non diligit S. Aug. Man. 4,

3. Amorem Tui ſolùm cum gratia Tua mihi dones, & dives ſum ſatis. S. Ignatius in exerc: ſpibus.

4; Amare Deum, & amari à Deo, & ampliùs nihil P. Caraffa, Gen: S. I. Nihil opto, deſidero nihil, præter amorem Dei, hoc ſolùm volo, amare Deum, & amari à Deo, hoc ſolùm volo, & ſufficit mihi.

Si quis

5, Si quis non amat Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, anathema ſit 1. ad Cor 16.

6 Domine toto me, totis viribus meis, Toto Te, totisq; viribus Tuis, amo Te; amo, amo Te, ſuper, ſuperque amo!

7, Cupio Domine, cupio, & potentiſsimâ vehementiâ cupio amorem Tui magnum; ampliorem, vaſtiorem, imò maximum, amplisſimum, vaſtiſsimum.

8. Cupio amorem Tui, abſorptivum mei in Te, Tui in me,

9. Cupio, amore Tui abſumi, conſumi, & perire.

10, O! Deus, amo Te omnipoſsibiliter, omnitudinaliter, Amo Te, Domini Ieſu Chriſti Corde, Amo Corde MARIÆ, Omnium Sanctorum, Sanctarumq; Cordibus, heroicis affectibus, amo & in æternum amare volo.

ACTVS GRATITVDINIS.

1. Gratiâ Dei, id ſum, quod ſum, 1. ad Cor. 15.

2. Miſericordias Domini in æternum cantabo. Pſalm: 88.

diri.

3; Dirupiſti Domine vincula mea, Tibi ſacrificabo Hoſtiam laudis. Pſal: 115.

4; Miſericordiæ Domini, quia non ſumus conſumpti, Iere: Thren: 3,

5. Tibi laus, Tibi Gloria, Fons Miſericordiarum. S. Aug. lib, 6. Conf. C. 16.

ACTVS RESIGNATIONIS.

1. Deus meus es Tu, in manibus tuis ſortes meæ. Psal. 30.

2. Hæc mihi conſolatio, ut affligens me dolore, non parcat. Iob. 6. Non parcat affligendo ſed parcat, peccata condonando.

3, Placebo mihi in infirmitatibus meis; in contumelijs, in perſecutionibus, in anguſtijs, pro Chriſto. Cor: 12.

4, Abſit mihi gloriari, nisì in cruce D. N. I. Chriſti, per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. Gal: 6.

5. Sicut abundant paſsiones Chriſti in nobis, ita per Chriſtum abundat & conſolatio noſtra. 2. ad Cor. 1.

ACTVS FERVORIS.

Spiri-

1. Spiritu ferventes, Domino ſervientes. Rom. 12.

2. Maledictus qui facit opus DEI negligenter. Ier: 48

3, Exultavit ùt Gigas, ad currendam viam. Pſal. 18,

4; Continuò non acquievi carni, & ſanguini, Actor.

5. Dormitavit anima mea præ tædio Ps: 118

6. Surge qui dormis, & illuminabit te Chriſtus, imò & accendet.

ACTVS ZELI GLORIÆ DIVINÆ,

1. Non nobis, Domine non nobis, ſed Nomini Tuo, da gloriam. Pſal. 113

2. O Domine, o! amor meus o! deliciæ cordis mei, ſi te homines noſsent, nunquam te offenderent, S. P. Ignatius.

3, Defectio tenuit me, pro peccatoribus delinquentibus legem tuam. Pſal. 118,

4, Exaltare ſuper Cælos Deus, & ſuper omnem terram Gloria tua!

Omnis

5, Omnis terra adoret te, & pſallat tibi., Pſalmum dicat Nomini tuo. Pſal. 65,

ACTVS CONTEMPTVS MVNDI

1. Quid prodeſt homini, ſi mundum univerſum lucretur, animæ verò ſuæ detrimentum, patiatur, Matt. 16. Quid prodeſt, quid prodeſt?

2. Averte oculos meos, ne videant vanitatem. Pſal: 118, Vanitatem, vanitatem, quid prodeſt videre:

3, Omnia detrimentum feci, & arbitror, ùt ſtercora, ut Chriſtum lucrifaciam. Pſal. 3, Omnia arbitror ùt ſtercora, omnia, & omnia.

4, Pereat mundi lucrum, nè fiat animæ damnum S. Auguſt: Med: c. 7.

5. Abſcedat vanitas, accedat divinitas, transformet Charitas, ut totus fiam Divinus S. Bonav: in ſtimul. Amoris. Abſcedat vanitas ab intellectu, eam contemnendo, abſcedat à corde, eam odiô habendo, abſcedat & ab oculis, eam deſpiciendo, & nunquam reſpiciendo. actus

ACTVS DESIDERII VISIONIS DEI

1 O! ingens locus habitationis Dei, quando inhabitabo te.

2. O Ieruſalem, quæ ſurſum es, Mater noſtra, quando videbo, & inibo claritatem tuā:

3, O! terra Promiſsionis, lacte & melle fluens, quando veniam ad te?

4. O! Regnum Regnorum, quando regnabo in te, & tu quando regnabis in me?

5, O! Sancta Hæreditas, quando hæreditabo te?

6. Deſidero videre te Bonum, ſupra omnia Bona, Deus meus! deſidero amare te! frui te!

7. Deſidero laudare, & exaltare te, ſuper omnia.

8, Deſidero videre IESVM Redemptorem meum! laudare, amare & exaltare IESVM, ſuper omnia!

9. Deſidero videre Matrem Dei MARIAM, deſidero laudare Illam, amare illam, exaltare illam.

10. Deſidero aſsociari Sanctis Angelis,

Sanctis Societatis, Sanctis Omnibus, & cum illis inceſſabili voce clamare, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.

ACTVS DESIDERII Smæ VNCTIONIS

1. Vnge me Domine oleô lætitiæ, & exultationis.

2. O Iesu Fili olei, inunge me, ſanctifica me, ut uni tibi vivam, & pro te, in te moriar.

3. Domine, deſcende priusquam moriatur ſervus tuus, & unge eum manu tuâ.

4. Vnctus Chriſti cùm fuero, Chriſti ſolius ero! & totus ero.

5. Ego vero egenus & pauper ſum, nec habeo quidquam, nisi parùm olei, quô ungar! De tot commoditatibus, delicijs, honoribus, non reſtat, nisi parùm olei, & parùm, & olei tantùm.

Actus tempore Extremæ Vnctionis,

INVNCTIO OCVLORVM,

1. O! Oculi, animæ meæ ſcopuli, Heu quoties ad hos ſcopulos lethaliter alliſit anima mea, heu quoties. O lu-

2. O! lumina mea, quoties mihi luxiſtis ad perditionem, lumina in interitum.

3, O! retia peccatorum oculi, quoties animam meam captiuâſtis, heu quoties & alienas animas irretiſtis.

4, Heu extinguat Mors lumina, claudat oculos, nè videant ſuorum ſcelerum gravitatem.

5, O! Ieſu Fili Olei, illumina oculos meos, ne unquàm obdormiam in morte. Lucerna pedibus meis, verbum Tuum.

INVNCTIO ORIS

1, O labia quis veſtros abſterget lapſus.

2. Heu vir polluti labij ego ſum.

3, Adhuc latet venenum aſpidum, ſub lingua mea.

4, Non ignitus carbo Seraphini, ſed ignis infernalis purgabit os meum.

5, O Dulciſsime Ieſu, Cujus labia ſanctifica labia mea, ad proferendum Nomen Tuum Ieſus.

INVNCTIO NARIVM.

1. O quàm tardè ſordet mihi terra, heu tardè!

2. O quàm tardè, cœlum mihi olet benè!

3, O Dulciſsime Ieſu, amore Tui langueo, trahe me poſt Te, in odorem unguentorum Tuorum, curram.

4, Heu! omnia arbitror ùt ſtercora, ùt Chriſtum lucri faciam.

5, Ne fœteat Tibi Deus meus anima mea, quia pluſquàm quatriduanus Lazarus ſum.

INVNCTIO AVRIVM.

1. O Deus meus, Tu aures perfeciſti mihi, ego obſeravi Mandatis, & Gratijs tuis.

2. Ego ſum, qui in auditu auris non obedivi tibi.

3. Vixi, heu vixi in modum aſpidis, obdurantis aures voci tuæ, Deus meus.

4, Et quis ſurdus? niſì ego ſervus Tuus.

5, Domine Ieſu, mitte digitos tuos in auriculas meas, ut audiã à te. Venite Benedicti

INVNCTIO PEDVM.

1. O pedes! pedes! quibus erravi, ſicut ovis quæ perijt, heu quoties erravi, tu

2. Tu quidem greſſus meos dinumeraſti, ſed parce peccatis meis.

3. Heu! quàm veloces pedes mei erant, ad effundẽdum ſanguinem Chriſti per peccata.

4. O pedes laſſati, in via iniquitatis, reſumite vires, ad ſepulchrum eundum eſt.

5. Domine Jesu, qui via es, vias tuas demonſtra mihi & ſemitas tuas edoce me.

Sequar te Domine Jesu, da ut aſſequar.

ACTVS DESIDERII VIATICI Ssmi

I. Surge, comede, grandis tibi reſtat via,

2. Panem Angelorum manducabit homo.

3. Qui manducat Carnem meam vivet in æternùm.

4. Sicut cervus deſiderat ad fortem aquam ita deſiderat anima mea Cibum Angelorum Viaticum Perigrinorum, & adhuc deſiderat magìs & infinities magìs.

5. Expectans expectabo Dominum, & cuſtodiet me, nutriet me! enutriet me, reficiet me.

6. Ne tranſeas ſervum Tuum Domine.

Veni

7. Veni Domine, & noli tardare, relaxa facinora ſervo tuo,

8. Dulcedo ineffabilis, dulcora animam meam Deo meo.

Poſt SVMPTIONEM Ssmi VIATICI.

1. Lætatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi, in domum Domini ibimus! ibimus.

2. Dominus à dextris mihi, nè commovear

3. Præcedat Dominus ſervum, & ſervus ſuus ſequetur veſtigia Domini ſui.

4. Ibo in fortitudine Cibi iſtius, in montem Choreb.

5. Panis hic, cor hominis confirmat.

6. Videte, & guſtate, quàm ſvavis eſt Dominus.

7. Vincenti dabo edere de ligno Vitæ.

8. Vivo ego, jam non ego, vivit verò Chriſtus in me.

9. Sive vivimus, Domino vivimus, ſive morimur, Domino morimur.

10 Exultavit ùt Gigas ad currendam viam.

domi-

11. Homo ſatiabitur bonis. Prou: 13,

12. O! quàm ſvavis Panis Angelorum, Pignus æternæ Gloriæ.

13. Guſtate, & videte quàm ſvavis, eſt Dominus.

14, Satiavit Deus meus animam inanem Pſal. 106,

15, Et adipe frumenti ſatiavit me Pſal. 147

16. O! verè inveni in ore leonis mel. O! quàm ſvavis es Domine diligentibus Te! O! Dulcedo ineffabilis, ſatia animam meam! refice corpus meum, In Domum Domini ibimus, Vadam in fortitudine Cibi iſtius in montem Domini.

INVOCATIO CHRISTI

1. IESV Fili David miſerere mei.

2. Domine ut videam! videam Te in æternùm.

3, Domine IESV, ecce quem amas, infirmatur.

4, Domine IESV, ecce qui Te amat infirmatur.

Domi-

5. Domine IESV ſalus mea, Fortitudo mea.

6. Anima IESV ſanctifica me &c: ſingula penitiùs conſiderentur.

INVOCATIO Bmæ MARIÆ VIRGINIS.

1. Mater DEI memento mei,

2. O! Maria, ſis propitia,

3. O! Mater Dei, illos tuos miſericordes oculos in me converte.

4. Et Ieſum Benedictum Fructum Ventris Tui, mihi, in hora mortis oſtende, oſtende! ah ſuſcipe! ſuſcipe.

5. MARIA Mater Gratiæ, Mater Miſericordiæ, Tu me, ab hoſte protege, & horâ mortis; ſuſcipe,

6. Anima MARIÆ ſanctifica me &c. ſingula penitiùs conſiderentur.

INVOCATIO S. PATRONI

1. O! Sancte Patrone, Vox clamantis in deſerto, vim patior, reſponde pro me.

2. Vox Clamantis, clama pro me ad Deum meum! exalta, ſicut tuba vocem Tuam pro me! utique Tuo. Oſten-

3. Oſtende mihi IESVM Agnum qui tollit peccata mundi, & ſufficit mihi, oſtende Agnum, Dominatorem terræ, & cæli.

4. S. Ioannes Baptiſta, digitô, quô oſtendiſti Chriſtum, oſtende mihi viam ad illum! oſtende, oſtende.

5. Præcurſor Domini, Tu mihi Dux, Tu mihi Comes, ad DEVM ſis.

INVOCATIO S. PATRIS IGNATII.

1. O! Pater amantiſsime, Pater & amor meus! S. Ignati, non deſere filium, & ſi minimum, & ſi prodigum! tamen Tuum.

2. Surgam, & ibo ad Patrem meum! meum! & meum.

3. Pater peccavi in cælum! & coram te! nè reijcias filium quærentem te, & amantem Te.

4. Pater Optime, impetra mihi apud Deum, ſtolam primam, & annulum beatæ æternitatis.

5. O! S. Pater Ignati! Pater meus & Mater mea dereliquerunt me, tu autem ſuſce-

 piſti

piſti me! in hora mortis non deſere me.

6. Tu Pater meus, & Mater mea, ſi ego amiſi, quod filij erat, Tu non amiſiſti quod Patris eſt.

7. Pater, non deſere Filium! o! S. Pater monſtra te eſſe Patrem! monſtra te eſſe Matrem! Pater meus & Mater mea dereliquerunt, & tu ſuſcepiſti me! tu Pater meus, & Mater mea es.

INVOCATIO S. FRANCISCI XAVERIj.

1. O! Pater animæ meæ! vitæ meæ, Cujus interceſsione, ultra quadraginta annos vivo, Pater meus eſto.

2. Repuliſti à me Premiſliæ proſtratô unctô, repuliſti temporalem mortem, repelle jam æternam.

3. Pater S. Clientem tuum non deſeras.

4. Imperâſti mari, & facta eſt tranquillitas magna; ecce anima mea in diluvio aquarum multarum, compeſce fluctus, & animam deduc in tranquillitatem æternam, in portum viſionis DEI.

5. Sol obedivit voci tuæ, ſiſte ſolem & excita in me amorem DEI, totus ardeam, tam intenſiſsimè, ut in momento in cineres redigar.

6. O! Tuum Xaveri Ampliùs, meum cor accendat, ut ampliùs & ampliùs amore Chriſti patiar! ampliùs & ampliùs amori Chriſti immoriar.

INVOCATIO S. FRANCISCI BORGIÆ

I. S. Borgia, Mundi contemptor egregie, doce me, quæ mundi ſunt contemnere, quæ cæli, æſtimare, amare!

2. S. Borgia, tibi mors Iſabellæ, Magiſtra vitæ ſanctioris erat, fac interceſsione tua, ut me, mea mors ſanctum reddat.

3. O! Pater S. doce me humilitatem, ut infra Dæmones me abjiciam; doce amorem DEI, quô me ſupra Angelos efferam!

4. O! S. Dux, Princeps ſancte, doce me vivere, & mori Borgianè.

5. Amore tui Sancte Borgia, reverentiâ Tuâ, amo veneror, latentem ſubſpeciebꝰ Panis Deum.

6. Deſidero mortem deſiderijs Borgianis, & mori cupio, Borgianè.

INVOCATIO B. STANISLAI KOSTKA

1, In utero Matris, Nomine Ieſu inſigni-te Beate Koſtka; imprime cordi meo, ori meo, nomen Ieſu! ah imprime!

2, Mariæ Sanctiſsimæ Fili, & Cultor eximie impetra mihi, ut Mater mea ſit! quæ Mater Tua fuit!

3. Mundi Sancte transfuga, doce me fugere quæ mundi ſunt!

4; Terreſtris Seraphine, totus amore Dei ardens, accende cor meum! ardeam totus amore Dei, Tui amoris ardeam intenſione, extenſione, ardeam totus, ſicut carbo, & ardeam uſque in cinerem! convertar!

5. O! Beate Simeon, qui meruiſti Infantem Ieſum, in manibus Tuis portare; in pectore tuo habere, cõmunica mihi has delicias communica nunc, & in mométo mortis meæ!

6, Vivam totus Staniſlai vitâ, moriar totus in amore Dei, quô ardebat Staniſlaus!

invo-

INVOCATIO B, ALOYSII GONZAGA

1, Sancte Angele boni conſilij, impetra mihi, ut vitæ mortique conſulam, quàm optimè!

2, Dilecte, Mariæ, Sanctiſsimæ, Fili impetra mihi, ut dignè amem Mariam, & amer à Maria!

3, Beate Angele, calcar illud, quod tuô ſangvine purpurâſti, admove cordi meo; adde ſtimulos amoris Dei, cordi meo! propelle illud ad Mariæ amorem, imprime cordi meo, omnes affectus, quos in vita, & in morte habuiſti!

4, B. Theologe, doce me finem vitæ meæ, ſecundùm leges Divinæ Theologiæ concludere! doce mori Theologicè, Gonzagianè!

5, Quæ tibi erant in morte chariſsima; cum quibus tu libenter mortuus es, & mihi fac chariſsima!

INVOCATIO Ss. MART: IAPONenſium

1, Sancti, Ioannes, Paule, & Iacobe, Martyres Chriſti, Veſtris Crucibus, Lanceis veſtris munite animam meam!

Præ-

2. Præcludite armis veſtris, tartareo hoſti aditum ad me, quæ veſtro ſangvine purpurâſtis, ſanctificâſtis!

3. Veſtra Corda, Sancti Martyres, Lanceata Crux penetravit, efficite, ut cor meum penetret amor Dei!

4. Davidi ſitienti, tulerunt tres milites, aquam, de Ciſterna, quæ eſt in Bethleem; Sancte Ternio Militum Chriſti, ambroſiâ cæleſti refice me! mitte digitum in aquam cæleſtem, mitte guttam, ut refrigeret me, quia crucior, in hac flamma.

5. O! Sancti Milites veri Ieſu Socij, illas columnas igneas, quæ ad corpora veſtra vigilabant; expedite ad me, invigilent vitæ, ac morti meæ! hæ columnæ ducant, & deducant me, in terram promiſsionis, in terram beatiſsimæ viſionis! ducant me! deducant me, ut vobis aſsociatus, laudem & amem Deum in æternùm!

INVOCATIO Ss. Mm. Societatis.

1. Patres Ss. Veſtro cruore purpurati, nomine

mine Ieſu inſigniti, Ieſu Societas adeſte, ad Societatem veſtram, properanti!

2. Victores Glorioſiſsimi ferte ſubſidium deficienti Fratri veſtro, & Veſtro Clienti adeſte!

3. Palmis, quas in manibus tenetis, abigite hoſtes animæ meæ! & mihi impetrate palmam.

4. O! Sancti Triumphatores, ſubvenite luctanti cum doloribꝰ mortis! pugnate pro me! vincite! Veſtris victorijs triumphem!

5. Ss. Martyres, purpurata Societas Ieſu, contra hoſtium inſidias, veſtro fervore, animi robore, veſtro amore; armate me, munite me!

6. Caſtra militantis Ieſu, cingite me, acceſsum ad me hoſti præcludite, nec me vinci ſinite! veſter ſum vocatione, ſim veſter Sancta æmulatione, & cæleſtis gloriæ ſim veſter Socius, participatione.

INVOCATIO Ss. CONFESSORVM Sctis.

I. Confeſſores Sancti, adeſte ſocio veſtro, porri-

porrigite manus cadenti! ſuggerite affe-ctus, morienti.

2. Diſponite animam meam, Ieſu, veri ſocij, excitate actus! provacate lachrymas! concitate ſuſpiria, animate, veſtris affecti-bus deſideria.

3. SS. Aſcetæ, quibus converſatio erat in Cælis, cum Cælis, ſuggerite Cæleſtes affe-ctus, Cæli deſideria, amorem.

4. SS. Contemptores mundi, docete me ea, quæ mundi ſunt, contemnere, & cæle-ſtia æſtimare, & dignè deſiderare, amare, occupare

5. Adeſte Sancti victores mundi; Trium-phatores carnis, adeſte, inſinuate modos, quàm ardentiſsimè amandi DEVM, colen-di, incorporandi, intrinſecandi, identifi-candi.

6. O SS. Triumphantis Societâtis Con-feſſores, Gloriæ Cæleſtis comprehenſores, Ieſu Fideliſsimi Socij, ſubvenite certanti cum inferno! ſocio veſtro, cultori veſtro,

Veſtro Clienti! ſubvenite & me Societati veſtræ adjungite! me vobis aſſociate!

INVOCATIO Sanctorum IGNOTORUM, & Sanctarum IGNOTARUM.

1. Omnes Ss. Ignoti, o! Ss. Ignotæ vos orbis non novit, nõ colit; invoco ego! invito! colo!

2. Subvenite Ss. Ignoti, & Ignotæ! ſubvenite ignoto ſervo veſtro, cultori veſtro, ſubvenite!

3. Innoteſcat, ſi non Nominis, ſaltèm virtutis veſtræ gloriæꝗ favor, mihi cum morte certanti, & vos o! Ss. Patroni, Patronæque, in ſubſidium, invocanti.

4. Heu! ſuccurrite Ss. Sanctæꝗ ſuccurrite date opem fatiſcenti: formate intellectum in recogitanda Miſericordia DEI, voluntatem in amando DEO, deſiderando.

5. Pandite viam æternitatis! amovete obſtacula, vos Duces mei! vos Comites mei! ſed proximè præeant mihi amores mei, IESUS & MARIA.